

EF-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 13. mars 2009

Innholdsfortegnelse:

-ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	6
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn.....	6
32008 L 0046 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/46/EF av 23. april 2008 om endring av direktiv 2004/40/EF om minstekrav til helse og sikkerhet med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (attende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (vedlegg XVIII AID gr2).....	6
-FINANSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	8
Vedlegg XXI Statistikk	8
32008 R 1055 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1055/2008 av 27. oktober 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005, for så vidt gjelder kvalitetskriterier og kvalitetsrapportering av statistikk over betalingsbalanse (vedlegg XXII FIN gr2)	8
32008 R 1062 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1062/2008 av 28. oktober 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 453/2008 om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fellesskapet, for så vidt angår referansedatoer og kvalitetsrapporter (vedlegg XXII FIN gr2).....	8
32008 R 1101 Europaparlaments- og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 av 22. oktober 2008 om oversendelse av konfidensielle data til EUs statistikkontor (Eurostat) (vedlegg XXII FIN gr2).....	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	9
Vedlegg XXII Selskapsrett.....	9
32008 H 0473 Kommisjonsrekommendasjon 2008/473/EF av 5. juni 2008 vedrørende begrensning av revisorers erstatningsansvar (vedlegg XXII FIN gr3).....	9
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	11
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	11
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	11
Kapittel XII Næringsmidler.....	11
32008 D 0478 Kommisjonsvedtak 2008/478/EF av 17. juni 2008 om endring av vedtak 1999/217/EF om registrering av aromastoffer som brukes i eller på mat (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	11
32008 L 0060 Kommisjonsdirektiv 2008/60/EF av 17. juni 2008 om spesifikke renhetskriterier for søtstoff til bruk i mat (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	11

32008 R 0597 Kommissjonsforordning (EF) nr. 597/2008 av 24. juni om endring av kommissjonsforordning (EF) nr. 372/2007 som fastsetter overgangsbestemmelser for myknere i pakningen til lokk for kontakt med næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2).....	12
Kapittel XVI Kosmetikk.....	12
32008 L 0014 Kommissjonsdirektiv 2008/14/EF av 15. februar 2008 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)	12
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	13
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	13
Kapittel XII Næringsmidler	13
32008 H 0103 Kommissjonsrekommendasjon 2008/103/EF av 4. februar 2008 angående et koordinert overvåkningsprogram på fellesskapsnivå for 2008 for å sikre overholdelse av maksimumsgrenseverdiene for rester av plantevernmidler i næringsmidler og nasjonale overvåkningsprogram for 2009 (vedlegg II kap XII HOD gr3).....	13
-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET.....	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	14
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	14
32008 H 0506.01 Europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2008/506/EF av 23. april 2008 om fastsetjing av den europeiske ramma for kvalifikasjonar for livslang læring (prot 31 KD gr3)	14
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	15
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	15
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	15
Kapittel I Veterinære forhold.....	15
32006 D 0028 Kommissjonsvedtak 2006/28/EF av 18. januar 2006 om forlengelse av tidsfristen for å sette øremerker på visse storfe (vedlegg I kap I LMD gr2).....	15
32007 D 0594 Kommissjonsvedtak 2007/594/EF av 29. august 2007 om endring av vedlegg IV til rådsdirektiv 90/539/EØF med hensyn til veterinærattestmodeller til bruk ved handel innenfor Fellesskapet med fjørfe og rugeegg for å ta hensyn til visse krav til folkehelsen (vedlegg I kap I LMD gr2)	16
32007 D 0729 Kommissjonsvedtak 2007/729/EF av 7. november 2007 om endring av rådsdirektivene 64/432/EØF, 90/539/EØF, 92/35/EØF, 92/119/EØF, 93/53/EØF, 95/70/EF, 2000/75/EF, 2001/89/EF, 2002/60/EF, og vedtakene 2001/618/EF og 2004/233/EF i forhold til lister over nasjonale referanselaboratorier og statlige institusjoner (vedlegg I kap I LMD gr2)	17
32000 R 1760 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97 (vedlegg I kap I LMD gr2)	17
32003 R 1082 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1082/2003 av 23. juni 2003 om bestemmelser for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1760/2000 angående minimumsnivå for kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe (vedlegg I kap I LMD gr2)	20
32004 R 0499 Kommissjonsforordning (EF) nr. 499/2004 av 17. mars 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder tidsfrister og skjemamodell for rapportering innen storfesektoren (vedlegg I kap I LMD gr2).....	20
32004 R 0911 Kommissjonsforordning (EF) nr. 911/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder øremerker, pass og dyreholdsjournaler for storfe (vedlegg I kap I LMD gr2).....	21

32005 R 0644 Kommisjonsforordning (EF) nr. 644/2005 av 27. april 2005 om godkjenning av et eget identifikasjonssystem for storfe som holdes for kulturelle eller historiske formål på godkjente lokaliteter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 (vedlegg I kap I LMD gr2)	21
Kapittel II Fôrvarer	22
32008 R 0429 Kommisjonsforordning (EF) nr. 429/2008 av 25. april 2008 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 vedrørende utforming av og krav til søknader samt vurdering og godkjenning av tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD/FKD gr2).....	22
32008 R 0505 Kommisjonsforordning (EF) nr. 505/2008 av 6. juni 2008 om godkjenning av nytt bruksområde for 3-fytase (Natuphos) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2).....	23
32008 R 0516 Kommisjonsforordning (EF) nr. 516/2008 av 10. juni 2008 om endring av forordningene (EF) nr. 1200/2005, (EF) nr. 184/2007, (EF) nr. 243/2007, (EF) nr. 1142/2007, (EF) nr. 1380/2007 og (EF) nr. 165/2008 om navn på innehaver ved godkjenning av visse tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2).....	24
32008 R 0552 Kommisjonsforordning (EF) nr. 552/2008 av 17. juni 2008 om endring av forordningene (EF) nr. 2430/1999, (EF) nr. 2380/2001 og (EF) nr. 1289/2004 om navn på innehaver ved godkjenning av visse tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2).....	24
32008 R 0554 Kommisjonsforordning (EF) nr. 554/2008 av 17. juni 2008 om godkjenning av 6-fytase (Quantum Phytase) som tilsetningsstoff til fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2).....	25
32008 R 0393 Kommisjonsforordning (EF) nr. 393/2008 av 30. april 2008 om godkjenning av astaxanthin dimetyl-disuccinat som tilsetningsstoff til fôr (vedlegg I kap II FKD gr2).....	26
Kapittel III Plantesanitære forhold.....	27
32008 L 0062 Kommisjonsdirektiv 2008/62/EF av 20. juni 2008 om visse unntak ved godkjenning av landsorter og sorter av jordbruksvekster som er naturlig tilpasset lokale eller regionale forhold og truet av genetisk erosjon, og ved omsetning av såvare og settepoteter av disse sortene (vedlegg I kap III LMD gr2).....	27
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	28
Kapittel XII Næringsmidler.....	28
32008 R 0123 Kommisjonsforordning (EF) nr. 123/2008 av 12. februar 2008 om endringer og korrigering av vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD gr2).....	28
32008 R 0345 Kommisjonsforordning (EF) nr. 345/2008 av 17. april 2008 om nærmere regler for gjennomføring av ordningen med import fra tredjestater, omhandlet i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD gr2)	29
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	29
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	29
Kapittel I Veterinære forhold.....	29
32004 D 0764 Kommisjonsvedtak 2004/764/EF av 22. oktober 2004 angående utvidelse av maksimumsperioden for merking av storfe i naturreservater i Nederland (vedlegg I kap I LMD gr3).....	30
32006 D 0132 Kommisjonsvedtak 2006/132/EF av 13. februar 2006 om å betrakte den italienske databasen for storfe som fullt ut operativ (vedlegg I kap I LMD gr3).....	30
32007 D 0683 Kommisjonsvedtak 2007/683/EF av 18. oktober 2007 om godkjenning av planen for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin i visse områder i Ungarn (vedlegg I kap I LMD gr3).....	30
32007 D 0846 Kommisjonsvedtak 2007/846/EF av 6. desember 2007 om fastsettelse av mal for listene over virksomheter som medlemsstatene har godkjent i henhold til ulike bestemmelser i	

EU's veterinærbestemmelser og reglene for hvordan disse listene skal sendes til Kommissjonen (vedlegg I kap I LMD gr3)	31
32007 D 0870 Kommissjonsvedtak 2007/870/EF av 21. desember 2007 om godkjenning av planene for 2008 for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin og nødvaksinering av villsvin og svin i svinebesetninger Romania (vedlegg I kap I LMD gr3).....	32
Kapittel III Plantesanitære forhold.....	32
32008 D 0462 Kommissjonsvedtak 2008/462/EF av 16. juni 2008 om fritak for Bulgaria, Slovakia og Storbritannia fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/401/EØF når det gjelder Galega orientalis Lam (vedlegg I kap I LMD gr3)	32
32008 L 0083 Kommissjonsdirektiv 2008/83/EF av 13. august 2008 om endring av direktiv 2003/91/EF om fastsetjing av gjennomføringstiltak for artikkel 7 i rådsdirektiv 2002/55/EF med omsyn til kva eigenskapar som minst skal omfattast av og kva minstekrav som skal gjelde for gransking av visse sortar av grønsakartar (vedlegg I kap III LMD gr3)	33
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	35
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	35
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	35
Kapittel XV Farlige stoffer.....	35
32008 L 0015 Kommissjonsdirektiv 2008/15/EF av 15. februar 2008 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av clothianidin som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	35
32008 L 0016 Kommissjonsdirektiv 2008/16/EF av 15. februar 2008 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av etofenprox som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)	36
Vedlegg XX Miljø	37
Kapittel III Luft.....	37
32007 R 1494 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1494/2007 av 17. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av etikettens utforming og ytterligere merkingskrav med hensyn til produkter og utstyr som inneholder fluorholdige klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr2).....	37
32007 R 1497 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1497/2007 av 18. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av standardkrav til lekkasjekontroll for faste brannvernssystemer som inneholder fluorholdige klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr2)	37
32007 R 1516 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1516/2007 av 19. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av standardkrav til lekkasjekontroll for fast kjøle-, klimaanleggs- og varmepumpekjøle-, klimaanleggs- og varmepumpeutstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr2).....	38
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	39
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester.....	39
32008 D 0294 Kommissjonsvedtak 2008/294/EF av 7. april 2008 om harmoniserte vilkår for bruk av radiospektrum til mobile kommunikasjonstjenester i luftfartøyer (MCA-tjenester) i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr2).....	39
Vedlegg XIII Transport.....	40
Kapittel I Innlandstransport	40

32008 R 1100 Europaparlament og rådsforordning (EF) nr. 1100/2008 av 22. oktober 2008 om avskaffelse av kontroll ved medlemsstatenes grenser i forbindelse med transport på veg og innlands vannvei. (vedlegg XIII kap I SD gr2).....	40
Kapittel III Transport med jernbane.....	41
32008 D 0284 Kommissjonsvedtak 2008/284/EF av 6. mars 2008 om en teknisk spesifisering for samtrafikkevne med hensyn til delsystemet "energi" i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (vedlegg XIII kap III SD gr2).....	41
32007 L 0058 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/58/EF av 23. oktober 2007 om endring av direktiv 91/440/EØF om utviklingen av Fellesskapets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om fordeling av infrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av jernbaneinfrastruktur (liberalisering av internasjonal persontransport, inkludert kabotasje) (vedlegg XIII kap III SD gr2).....	42
Kapittel VI Sivil luftfart	44
32008 R 0875 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 875/2008 av 8. september 2008 om oppheving av forordning (EF) nr. 1962/2006 (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	44

-ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32008 L 0046 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/46/EF av 23. april 2008 om endring av direktiv 2004/40/EF om minstekrav til helse og sikkerhet med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (elektromagnetiske felt) (attende særdirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (vedlegg XVIII AID gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2008/46/EF er en endring av direktiv 2004/40/EF, som omhandler beskyttelse av arbeidstakere mot eksponering for helseskadelige elektromagnetiske felt (0HZ – 300GHz) under arbeidet. Virkeområdet for direktivet er arbeidstakere som blir utsatt for kjente, kortvarige skadelige påvirkninger på kroppen forårsaket av sirkulasjon av induksjonsstrøm, energiabsorpsjon samt kontaktstrøm. Direktivet omfatter ikke antatte langtidsvirkninger og risiko som oppstår på grunn av kontakt med spenningsførende ledere (live conductors). Direktivet inneholder krav om at arbeidsgiver skal utføre risikovurdering, herunder krav om måling av elektromagnetiske felt, gjennomføre tiltak for å redusere eksponeringen, sørge for opplæring og helseundersøkelse av arbeidstakere. Det oppstilles grenseverdier for eksponering fra elektromagnetiske felt. Grenseverdiene bygger i stor grad på anbefalingene fra ICNIRP (International Commission on Non - Ionising Radiation Protection). Direktivet stiller også krav om at medlemsstatene har sanksjonsbestemmelser ved overtredelse av de nasjonale bestemmelsene som vil følge av dette direktivet.

I 2006 ble Kommisjonen informert om at det fra medisinsk side forelå store bekymringer i forhold til gjennomføringen av direktivet, siden grenseverdiene for eksponering ville ha konsekvenser for bruk av MR-utstyr. På norsk side ble Arbeidstilsynet informert om den samme bekymringen fra Norsk Radiologisk Forening, Norsk Forening for Medisinsk Fysikk og Norsk Radiograf forbund i brev til Arbeidstilsynet i februar 2007. Arbeidstilsynet informerte Arbeids- og inkluderingsdepartementet om dette i juni 2007. På dette tidspunkt var direktivet en del av EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 124/2006 av 22. september 2006.

Kommisjonen diskuterte deretter to ferske studier som bekreftet at grenseverdiene som var satt i direktivet kunne sette begrensninger for medisinske prosedyrer ved bruk av MR-utstyr på sykehus. I tillegg foregikk i parallell en undersøkelse fra ICNIRP (International Commission for NON-ionising Radiation Protection) for å utarbeide "guidelines on static magnetic fields and low-frequency time-varying fields", som direktivets grenseverdier baserte seg på. I begge disse studiene pekte foreløbige funn dit hen at anbefalingene antageligvis ville lede til mindre strenge grenseverdier for lav frekvent eksponering enn de grenseverdier som direktivet hadde lagt til grunn. Kommisjonen forventer at disse funnene ytterligere vil styrkes av nyere vitenskapelige undersøkelser foretas i tiden etter vedtagelsen av direktivet. Verdens helseorganisasjon (WHO) gjennomgår også de gjeldende undersøkelser de har om helsekriterier for å kunne inkludere de siste vitenskapelige funn på området.

På denne bakgrunn foreslo Kommisjonen å utsette fristen for gjennomføring av direktivet i medlemsstatene med fire år; fra opprinnelig 30. april 2008 til 30. april 2012, for å kunne avvente resultatene fra de siste undersøkelsene fra ICNIRP, som skal danne grunnlag for fastsettelse av grenseverdier for eksponering. Dette ble gjort i direktiv 2008/46/EF 23. april 2008, som endrer direktiv 2004/40 artikkel 1, og utsetter frist for gjennomføring av direktivet med fire år, til 30. april 2012.

Merknader

Det foreligger hjemmel i eksisterende lovverk til gjennomføring av direktivet gjennom sjømannsloven § 40 og sjødyktighetsloven § 42 første ledd bokstav d. Disse lovhjemplene vil bli videreført i lov om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) jf. Ot.prp. nr. 87 2005-2006. Lovhjemmel for direktivet vil således være skipssikkerhetsloven § 21 bokstav d. Forskriftsverket inneholder i dag ikke bestemmelser som dekker hele innholdet i direktivet. Det vil derfor være nødvendig med en endring av forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip. Blant annet må forskriftsverket endres for å innta bestemmelser om spesifisering av krav til risikovurdering, merking, nivået på action values og grenseverdier og handlingsplaner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Justisdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32008 R 1055 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1055/2008 av 27. oktober 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005, for så vidt gjelder kvalitetskriterier og kvalitetsrapportering av statistikk over betalingsbalanse (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 om Fellesskapets statistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investeringer i/fra utlandet, som er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Formålet med den nye forordningen er å støtte opp under det allerede etablerte felles rammeverket for systematisk statistikkproduksjon på området, gjennom etablering av noen felles kvalitetskriterier for statistikken, samt krav til kvalitetsrapporter.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forordningen. De økonomiske og administrative konsekvensene er begrenset. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

32008 R 1062 Kommissjonsforordning (EF) nr. 1062/2008 av 28. oktober 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 453/2008 om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fellesskapet, for så vidt angår referansedatoer og kvalitetsrapporter (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 453/2008 om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fellesskapet som er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI ved EØS-komiteens beslutning 7. november 2008. Formålet med den nye kommissjonsforordningen er å spesifisere i detalj hvilke data medlemslandene skal samle inn, med hensyn til referansedatoer. Videre gir forordningen regler om innholdet og strukturen på de kvalitetsrapporter medlemslandene er forpliktet til å fremskaffe på området. Kvalitetsrapporter for foregående år skal overleveres Eurostat senest 31. august. Første kvalitetsrapport skal overleveres innen 31. august 2011.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forordningen. Forordningen inngår som en av flere nye rettsakter om statistikk over ledige stillinger, og det er derfor vanskelig å fastslå de økonomiske og administrative konsekvensene av denne forordningen isolert sett. I forbindelse med innlemmelsen av europaparlaments- og rådsforordning 453/2008 ble de økonomiske kostnadene til utvikling og testing beregnet til kr. 1,25 millioner. De årlige driftskostnadene fra og med 2010 er beregnet til kr. 1,8 mill. Statistisk sentralbyrå vil kunne søke om å få økonomiske støtte fra Kommissjonen for inntil 70 % av kostnadene ved datainnsamlingen de tre første årene.

Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå og Rådgivende utvalgt for arbeidsmarkedsstatistikk, som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

32008 R 1101 Europaparlaments- og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 av 22. oktober 2008 om oversendelse av konfidensielle data til EUs statistikkontor (Eurostat) (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 erstatter rådsforordning (EØF) nr. 1588/90 av 11. juni 1990 om oversendelse av fortrolige statistiske opplysninger til Det europeiske fellesskaps statistikkontor, som er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk. I likhet med den opprinnelige forordningen på området, er formålet med den nye forordningen å regulere de nasjonale myndighetenes oversendelse av statistisk informasjon til Eurostat, samt å sikre at Eurostat treffer de rettslige, tekniske og organisatoriske tiltak som er nødvendig for at informasjonen behandles fortrolig.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forordningen. Forordningen har ingen økonomiske og administrative konsekvenser. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXII Selskapsrett

32008 H 0473 Kommisjonsrekommendasjon 2008/473/EF av 5. juni 2008 vedrørende begrensning av revisorers erstatningsansvar (vedlegg XXII FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsanbefalingen (rekommendasjonen) bygger på den undersøkelsen som Kommisjonen har gjennomført i henhold til artikkel 31 i direktiv 2006/43/EF. I undersøkelsen pekes det på reduserte muligheter for revisor til å oppnå forsikringsdekning, og en utvikling hvor erstatningskrav mot revisorer har vokst til et omfang hvor det er en reell risiko for krav i en størrelsesorden hvor også de store revisjonsselskapene kan risikere å gå over ende. Også andre forhold enn størrelsen av et eventuelt erstatningskrav vil kunne føre til at et av de store revisjonsselskapene må avvikle sin virksomhet, herunder tap av tillit og renommé. Det er pekt på mulige samfunnsmessige konsekvenser av denne utviklingen, blant annet i form av svekket konkurranse og redusert revisjonskapasitet.

I rekommendasjonen anbefales at revisors erstatningsansvar ved revisjon av selskaper med verdipapirer notert på regulert marked begrenses i henhold til minst en av følgende tre metoder:

1. angivelse av et maksimalt ansvarsbeløp, eller av en formel som gjør det mulig å beregne et slikt beløp,
2. fastsettelse av regler som opphever solidaransvar for de deler av skadelidtes tap som revisor ikke faktisk har bidratt til,

3. fastsettelse av regler som gir revisor og revisjonspliktig adgang til å inngå avtale om begrensninger i revisors erstatningsansvar (eventuelt også med virkning for tredjeparter.)

Ved vurderingen av metoder for å begrense revisors erstatningsansvar, forutsettes etter rekommandasjonen at medlemsstatene ser hen til følgende grunnleggende prinsipper:

1. Eventuelle ansvarsbegrensninger bør ikke gjelde tilfeller hvor revisor har utvist grov uaktsomhet.
2. En ansvarsbegrensning som ikke omfatter mulig ansvar overfor tredjeparter vil ikke være tilstrekkelig effektiv.
3. Skadelidte har krav på rettferdig erstatning.

Merknader

Revisorloven § 8-2 henviser til den generelle lempningsregel i skadeserstatningsloven § 5-2. Denne bestemmer at et erstatningsansvar kan lempes når retten under hensyn til skadens størrelse, den ansvarliges økonomiske bæreevne, foreliggende forsikringer og forsikringsmuligheter, skyldforhold og forholdene ellers finner at ansvaret virker urimelig tyngende for den ansvarlige, eller at det er rimelig at den skadelidte helt eller delvis bærer skaden. Det er ikke kjent at bestemmelsen har medført lemping i saker der revisor er pålagt erstatningsansvar, selv om bestemmelsen har vært påberopt ved enkelte anledninger (bla. Ytternes- og Sponsor Service-sakene). Gjeldende regler om skadelidtes medvirkning kan også bidra til å redusere revisorers erstatningsansvar, jf. Sponsor Service-saken.

I Sverige er det avgitt en offentlig utredning der det foreslås begrensninger i revisorenes erstatningsansvar ved at dette gjøres subsidiært og proporsjonalt ansvar i forhold til styremedlemmenes og begrenses oppad til ca. 100 millioner svenske kroner. (SOU 2008:79 Revisorers skadestandsansvar)

Finansdepartementet sendte rekommandasjonen på høring 17. desember 2008 med høringsfrist 31. mars 2009. Imidlertid er rekommandasjonen en ikke-bindende rettsakt, som ikke krever gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32008 D 0478 Kommissjonsvedtak 2008/478/EF av 17. juni 2008 om endring av vedtak 1999/217/EF om registrering av aromastoffer som brukes i eller på mat (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedtaket 1999/217/EF oppretter et register over aromastoffer notifisert til Europakommisjonen av medlemslandene. Bare de stoffene som til enhver tid er nevnt i registeret er tillatt brukt som aromatilsetning i og på næringsmidler markedsført innen EØS. Stoffene går gjennom sikkerhetsmessig av "the European Food Safety Authority" (EFSA) i et eget program for dette. De stoffene EFSA kommer til at ikke kan brukes trygt, fjerner Europakommisjonen fortløpende fra registeret. På grunnlag av en EFSA-vurdering 29. november 2007 fjerner Kommissjonen ved foreliggende vedtak det toksikologisk velkjente kjemiske stoffet *isopren* fra registeret. *Isopren* er stoffet *2-metyl-1,3-butadien* (løpenummer FL-No 01 049, CAS Nr < 78-79-5). En del detaljer om naturlig forekomst, eksponering, toksikologiske egenskaper og risiko gis under "andre opplysninger".

Merknader

Gjennomføring av rettsakten vil kreve endring av forskrift 21. desember 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. På grunnlag av opplysninger gitt i EFSA's vurdering, kontakt til NHO Mat og Drikke og andre vurderinger går Mattilsynet ut fra at anvendelse av isopren som aromastoff i norsk næringsmiddelproduksjon har opphørt. Gjennomføring av vedtaket vil derfor ikke medføre nevneverdige administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 L 0060 Kommissjonsdirektiv 2008/60/EF av 17. juni 2008 om spesifikke renhetskriterier for søtstoff til bruk i mat (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet innebærer en kodifisering av direktivene som omhandler søtstoff. Direktiv 95/31/EF som gir renhetskriterier for søtstoff til bruk i næringsmidler er blitt endret flere ganger og kodifiseres for å bli klarere og enklere. Det er videre renhetskriterier for alle søtstoffene som er omfattet av direktiv 95/31/EF.

Merknader

Rettsakten medfører endring i forskrift 21. desember 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler".

Rettsakten medfører ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning. Høring anses åpenbart unødvendig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0597 Kommisjonsforordning (EF) nr. 597/2008 av 24. juni om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 372/2007 som fastsetter overgangsbestemmelser for myknere i pakningen til lokk for kontakt med næringsmidler (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen forlenger overgangstiden i forordning (EF) nr. 372/2007 for mykgjørere i pakningen til lokk ment for kontakt med næringsmidler med ti måneder - fra 30. juni 2008 til 30. april 2009.

Merknader

Saken har kommet opp på kort varsel fordi næringsmiddelindustrien mener de ikke kan oppfylle nye krav i direktiv 2002/72/EF med etterfølgende endringer i henhold til den tidligere oppsatte tidsplan, og følgelig trenger en lengre overgangstid. Primært ønsker industrien et permanent unntak for enkelte typer produkter, noe Kommisjonen klart har signalisert at ikke er aktuelt. Produkter som, i følge industrien, er særlig rammet om en forlengelse ikke innvilges, er små glass med fete næringsmidler (sauser, grønnsaker i olje, ost i olje, pesto, curry paste mv.) og vid hals/stor diameter opp mot skruelokkets pakning.

Høy migrasjon (inntil 300 mg/kg) av de angitte myknerne er ikke forbundet med helsefare. Et krav til migrasjon under 60 mg/kg er i dette tilfellet et spørsmål om akseptabel kvalitet på de produktene som benyttes til å emballere mat.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel..

Kapittel XVI Kosmetikk

32008 L 0014 Kommisjonsdirektiv 2008/14/EF av 15. februar 2008 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Endringsdirektivet regulerer forekomsten av glyoxal i kosmetiske produkter. 100 mg per kg produkt (0,0100 %) innføres som maksimalt tillatt mengde i ferdigstilt produkt.

Merknader

Direktivet medfører tilsvarende endring av forskrift 1995 nr 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter.

Glyoxal forekommer for det aller meste som urenheter i kosmetiske produkter og da maksimalt i en mengde som tilsvarer den innførte maksimumsbegrensningen. Det oppstår derfor antakelig bare i

meget liten grad rensebehov. I den utstrekning norsk kosmetikkindustri måtte bruke ingredienser med spor av glyoxal vil produksjonen ikke berøres kostnadmessig i nevneverdig grad. Tiltaket medfører ikke nevneverdige administrative konsekvenser.

Kommisjonen har gjennomført en offentlig høring juni-august 2007. I Norge står medlemmene av Kosmetikkleverandørenes forening (KLF) for 70 - 80 % av utbudet. KLF er tilsluttet den europeiske bransjeorganisasjonen COLIPA som uten unntak tas med i og influerer betydelig på de endringsdirektiver som produseres. Hjemlig kosmetikkindustri er derfor alltid meget godt orientert om de kommende bestemmelser lenge før de er offentliggjort i EU-tidende.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32008 H 0103 Kommissjonsrekommendasjon 2008/103/EF av 4. februar 2008 angående et koordinert overvåkningsprogram på fellesskapsnivå for 2008 for å sikre overholdelse av maksimumsgrenseverdiene for rester av plantevernmidler i næringsmidler og nasjonale overvåkningsprogram for 2009 (vedlegg II kap XII HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en anbefaling om hvilke stoff/næringsmiddelkombinasjoner som bør inngå i Fellesskapets overvåkningsprogram for rester av plantevernmidler for 2008 og hvor mange prøver hvert land skal ta av hver kombinasjon. Det er også indikert hva som kan komme til å inngå i programmene for 2009 og 2010. Forslaget innebærer at både "single residue methods" og "multi-residue methods" skal benyttes. For 2009 vil sannsynligvis noen animalske produkter (egg, skinke og smør) bli inkludert

Rettsakten inviterer også medlemsstatene til å rapportere resultatene innen 31.august 2009. Rapporten skal angi hvilke analysemetoder som er brukt samt antall reaksjoner på overskridelser programmet har ført til.

Medlemsstatene skal rapportere resultatene for sine nasjonale program for 2007 innen 31.08.2008 og sende inn forslag til sine nasjonale overvåkningsprogram for 2009 innen 30.09.2008.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.
Rettsakten medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32008 H 0506.01 Europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2008/506/EF av 23. april 2008 om fastsetjing av den europeiske ramma for kvalifikasjonar for livslang læring (prot 31 KD gr3)

Sammendrag av innhold

Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring (EQF) ble etablert 23. april 2008.

EQF beskriver kvalifikasjonsnivåer i form av læringsutbytte og er et verktøy for å kunne sammenligne ulike lands utdanningssystemer med hverandre. EQF omfatter hele spennet av kvalifikasjoner, fra avsluttet grunnskoleopplæring til kvalifikasjoner på høyeste akademiske nivå.

Å implementere EQF innebærer å relatere nasjonale kvalifikasjonssystemer til EQF-nivåene innen 2010 og sikre at alle nye kvalifikasjonsbevis, eksamensbevis og Europassdokumenter som utstedes fra 2012, inneholder henvisning til EQF-nivå. Mange land utvikler også nasjonale kvalifikasjonsrammeverk, men dette er ikke en forutsetning for å implementere EQF.

Merknader

Implementeringen av EQF gjennomføres på frivillig basis og vil ikke medføre juridiske forpliktelser.

Kommisjonen har etablert en EQF rådgivningsgruppe med representanter fra medlemslandene og samarbeidspartnere på europeisk nivå. Gruppen skal sikre oversikt og fremme transparens når det gjelder etableringen av henvisninger mellom kvalifikasjonssystemene og EQF. KD har oppnevnt medlem og varamedlem til den rådgivende gruppen.

Når det gjelder godkjenning av yrkeskvalifikasjoner i tilknytning til regulerte yrker, er det direktiv 2005/36/EF som får anvendelse for statene i EØS-området.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for utdanning, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Justis- og politidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget har funnet rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32006 D 0028 Kommissjonsvedtak 2006/28/EF av 18. januar 2006 om forlengelse av tidsfristen for å sette øremerker på visse storfe (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag og innhold

Rettsakten er gitt i medhold av forordning (EF) nr. 1760/2000 (merkeforordningen). Merkeforordningen gir en frist på 20 døgn etter fødsel for å sette øremerke på kalv. Dette er samme krav som i forordning (EF) nr. 820/97, som norske merkebestemmelser for storfe gjennomfører. Rettsakten gir allikevel medlemsstatene anledning til å gi enkelte dyrehold en forlenget frist (til 6 måneder etter fødsel) med å sette øremerker på kalver under ammekyr, og setter vilkår for å gi slik forlenget frist. Tillatelse skal bare gis til ammedyr som holdes ute i ekstensiv drift. Videre skal området dyrene går på, være preget av at det er betydelig naturgitte begrensninger som medfører redusert fysisk kontakt med mennesker. Dyrene skal ikke være vant med regelmessig kontakt med mennesker og ha sterkt aggressiv oppførsel. På det tidspunktet øremerkene settes på, skal det være mulig å koble kalven til rett morder på en sikker måte.

Merknader

Rettsakten vil kreve gjennomføring i norsk rett samtidig med forordning (EF) nr. 1760/2000. Det er ikke registrert vesentlige problemer for dyrehold i Norge med å forholde seg til fristen på 20 døgn for merking av nyfødte kalver. En kan likevel ikke se bort fra at enkelte dyrehold vil tilfredsstille de vilkårene som er satt for å kunne søke om forlenget frist for merking.

Dersom dyrehold blir gitt forlenget frist for merking av kalv vil det medføre behov for endringer i Husdyrregisteret for storfe og det vil medføre minst ett inspeksjonsbesøk fra Mattilsynet årlig i hvert dyrehold som gis slik tillatelse.

Dersom dyrehold blir gitt forlenget frist for merking av kalv vil det medføre økte kostnader for Mattilsynet gjennom endringer i Husdyrregisteret og et økt antall tilsynsbesøk. Dette vil kunne medføre reduserte kostnader for enkelte av de dyrehold som eventuelt gis forlenget frist.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 D 0594 Kommisjonsvedtak 2007/594/EF av 29. august 2007 om endring av vedlegg IV til rådsdirektiv 90/539/EØF med hensyn til veterinærattestmodeller til bruk ved handel innenfor Fellesskapet med fjørfe og rugeegg for å ta hensyn til visse krav til folkehelsen (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler endringer i sertifikatmodellen i vedlegg IV i direktiv 90/539, og innebærer at helsesertifikatet som skal følge fjørfe og rugeegg ved handel innenfor EØS-landene også skal omfatte attestering av at flokken har blitt testet for salmonella i henhold til rådsforordning (EF) nr 2160/2003. Sertifikatmodellen omfatter nå også attestering på at flokken som dyrene kommer fra, ikke er vaksinert mot aviær influensa, men dette gjelder kun for de medlemsstater som vaksinerer mot aviær influensa. I tillegg regnes ikke Danmark lenger som et ikke-vaksinerende land med hensyn til Newcastle Disease.

Endringene i sertifikatmodellen trådte i kraft 1. september 2007 for handel med avlsdyr og rugeegg. For fjørfe som går inn i produksjonen av alle andre typer egg trådte endringen i kraft fra 1. februar 2008, og for fjørfe som går inn i kjøttproduksjonen trer endringen i kraft fra 1. januar 2009.

Merknader

Vedtaket endrer sertifikatmodellene i direktiv 90/539/EF. Direktivet er implementert i forskrift av 28. desember 2001 nr 1616 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av fjørfe og rugeegg, ved at de materielle kravene som inngår i sertifikatmodellene er lagt inn som materielle krav i forskriften, mens sertifikatmodellene finnes på TRACES.

Det nye vedtaket innebærer en endring av forskrift av 28. desember 2001 nr. 1616 grunnet endringer i sertifikatmodellen.

Mattilsynet har vurdert hvorvidt Norge trenger tilpasningstekst til de stedene i modellsertifikatene der det vises til salmonellagaranti for Finland og Sverige iht vedtak 2003/644/EF og vedtak 2004/235. Henvisningene til Finland og Sverige på disse punktene er kun fordi navnene på landene fremgår av titlene til disse to rettsaktene. Norge har allerede tilpasningstekster til begge disse rettsaktene slik at de gjelder fullt ut for Norge. Ordlyden i sertifikatene viser kun til at de er testet med negativt (salmonella) resultat iht disse to rettsaktene.

Endringen forventes ikke å få administrative konsekvenser, da de nye salmonellakravene allerede oppfylles ved forskrift av 8.juni 2007 nr. 603 om kontroll av Salmonella i fjørfe, fjørfefôr, fjørefkjøtt og egg.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel, med den foreslåtte tilpasningsteksten.

32007 D 0729 Kommissjonsvedtak 2007/729/EF av 7. november 2007 om endring av rådsdirektivene 64/432/EØF, 90/539/EØF, 92/35/EØF, 92/119/EØF, 93/53/EØF, 95/70/EF, 2000/75/EF, 2001/89/EF, 2002/60/EF, og vedtakene 2001/618/EF og 2004/233/EF i forhold til lister over nasjonale referanselaboratorier og statlige institusjoner (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer detaljene om nasjonale referanselaboratorier og godkjente laboratorier i diverse medlemsstater som opplistet i en lang rekke rettsakter som i hovedsak berører dyresykdommer.

Merknader

Vedtaket er hjemlet i rådsdirektivene 64/432/EØF, 90/539/EØF, 92/35/EØF, 92/119/EØF, 93/53/EØF, 95/70/EF, 2000/75/EF, 2001/89/EF, 2002/60/EF, og vedtakene 2001/618/EF og 2004/233/EF. Mange av tilpasningstekstene til disse rettsaktene er utdatert, og det er utarbeidet nye tilpasningstekster som legges frem sammen med denne rettsakten. Rettsakten krever endring i flere forskrifter deriblant forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe. Rettsakten medfører ingen administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, som har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32000 R 1760 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97 (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er delt i tre avdelinger. Avdeling I gjelder identifikasjon og registrering av storfe, avdeling II gjelder merking av storfekjøtt og -produkter, og avdeling III gir generelle bestemmelser.

Bak forordningen ligger betraktningen om at for å bevare og øke forbrukernes tillit til storfekjøtt, og for å unngå å villedde forbrukerne, er det nødvendig med regler om merking med forbrukeropplysninger. Det er lagt vekt på å innføre en mer effektiv ordning for identifikasjon og registrering av storfe på produksjonsstadiet, og en ordning for merking av storfekjøtt basert på objektive kriterier. Det er vist til at dette har betydning for beskyttelse av folke- og dyrehelse, og at det vil øke forbrukernes tillit til kvaliteten av storfekjøtt, samt styrke stabiliteten på markedet.

Rådsforordning (EF) nr. 820/97, som er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999), innførte en ordning for identifikasjon og registrering av storfe, og regulerte merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter. Denne forordningen forutsatte at det skulle innføres en obligatorisk merkeordning fra 1. januar 2000. I rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 ble det fastsatt generelle regler for en obligatorisk merkeordning som skulle gjelde fra 1. januar til 31. august 2000, og at reglene om frivillig merking i rådsforordning (EF) nr. 820/97 skulle anvendes i samme tidsrom. Europaparlaments- og rådsforordning 1760/2000 erstatter rådsforordning (EF) nr. 820/97.

Avdeling I setter de kravene til merking og registrering av storfe som legger grunnlag for at det er

mulig å gjennomføre opprinnelsesmerking av storfekjøtt. Det er av største betydning for opprinnelsesmerkingen av kjøttet at dyrene har vært identifisert på fullgod måte. Dette innebærer:

- Det etableres en elektronisk database og dyrene utstyres med dyrepass
- Alle dyr skal identifiseres ved øremerke i hvert øre med kode som angir dyrets identitet og hvor det er født
- Dyret skal merkes innen 20 dager og uansett før det flyttes fra dyreholdet hvor det er født. Dyr importert fra tredjestater identifiseres senest 20 dager etter gjennomført veterinær grensekontroll, men det er ikke påkrevd hvis dyret går rett til slakt
- Dyr fra andre medlemsstater beholder de opprinnelige øremerkene
- Øremerker må ikke skiftes uten tillatelse fra myndighetene, som også bestemmer hvordan øremerkene skal festes
- Det skal utstedes pass for hvert enkelt dyr. Det skal følge dyret ved flytting og leveres inn når dyret dør
- Når Kommisjonen har vurdert den elektroniske databasen som fullt ut operasjonell, kan en medlemsstat bestemme at pass bare skal utstedes til dyr som det skal handles med innen Fellesskapet
- Dyreeier/-holder, bortsett fra transportører, skal føre liste over dyr i dyreholdet og melde fra til den myndighet som fører registeret i databasen om all flytting av dyr til og fra dyreholdet, fødsler og død med datoer
- Hvis det er relevant, skal dyreeier/-holder fylle ut passet ved hvert dyrs ankomst til dyreholdet

Avdeling II fastsetter krav til obligatorisk og frivillig merking av storfekjøtt. Storfekjøtt som faller inn under forordningen, er definert gjennom henvisning til nummer i EUs tolltariff, og omfatter ferskt storfekjøtt, kjølt eller frosset, herunder kvernet kjøtt, nyretapp og mellomgulv. Kjøttprodukter som for eksempel saltet, tørket, varmebehandlet eller konservert kjøtt, omfattes ikke. Ved siden av å merke kjøttstykker eller emballasje, omfatter definisjonen av merking skriftlig forbrukerinformasjon på salgsstedet.

Det gjøres obligatorisk å merke storfekjøtt med referansekode som kan fastslå sammenhengen mellom kjøttet og dyret eller dyrene, land og virksomhet for slaktning og land og virksomhet for nedskjæring. Fra 1. januar 2002 skal kjøttet i tillegg merkes med hvilket land dyret er født i, og hvilket land det er oppdrettet i. Dersom dyret er født, oppdrettet og slaktet i samme land, kan opprinnelsen angis med landets navn.

Frem til 31. desember 2001 kunne en medlemsstat beslutte at kjøtt fra dyr født, oppdrettet og slaktet i medlemsstaten, skal merkes med ytterligere opplysninger, forutsatt at registreringsordningen gir tilstrekkelige opplysninger.

For kvernet eller hakket storfekjøtt er det gjort unntak, slik at den som fremstiller dette, skal merke det med navn på land for fremstilling, og navn på land for opprinnelse når dette ikke er fremstillingslandet. Korrekt merking vil omfatte referansenummer, slakteland og land hvor kjøttet er kvernet. Virksomhetsnummer er ikke obligatorisk å angi for denne varegruppen. Fra 1. januar 2002 skal kvernet kjøtt også merkes med land der dyret er født og oppdrettet.

Kjøtt importert fra tredjestater, hvor de nødvendige opplysninger ikke foreligger, skal merkes med "opprinnelse i tredjestater" og navn på slakteland.

Det er mulig å merke med andre opplysninger enn de obligatoriske, for eksempel om hvordan dyret er føret, eller andre spesifikke opplysninger om kjøttet. Dette skal i så fall skje i henhold til en spesifisering som må være godkjent eller utarbeidet av medlemsstatens myndigheter. Spesifikasjonen skal angi hvilke opplysninger det skal merkes med, opplysninger om kontrollordningen og opplysninger om bruk av sanksjoner mot virksomheter som er tilknyttet en merkeordning. Både enkeltvirksomheter og sammenslutninger av aktører kan søke om godkjenning av spesifisering. Kontrolloppgavene kan utøves av et uavhengig organ med

tilstrekkelig kvalifisert personell og tilstrekkelige ressurser, eller hvis medlemsstaten bestemmer det, av et myndighetsorgan.

Godkjenning av spesifikasjonen forutsetter at merkeordningen og kontrollen er pålitelig. Spesifikasjoner som ikke gjør det mulig å fastslå sammenhengen mellom kjøttet og det eller de enkelte dyr, eller som gir mulighet for merking med misvisende eller uklare opplysninger, skal avvises. Dersom produksjon og salg skjer i flere medlemsstater, skal de godkjennende myndigheter i berørte stater undersøke de elementer som angår tiltak innenfor de respektive territorier. Kommisjonen kan i særlige tilfelle fastsette en forenklet godkjenningsprosedyre.

Anvendelse av frivillig merking skal meldes.

For frivillig merking av storfekjøtt fra tredjestater må spesifikasjonene i tillegg godkjennes av tredjestatens myndigheter. Gyldigheten av godkjenninger utstedt av en myndighet i tredjestater forutsetter blant annet at tredjestaten har gitt Kommisjonen meddelelse om prosedyrer og kriterier for myndighetens undersøkelse av spesifikasjonen. Kommisjonen kan etter samråd med tredjestaten beslutte at landets godkjenninger ikke er gyldige.

Dersom en virksomhet eller sammenslutning av aktører ikke overholder en godkjent spesifikasjon, kan medlemsstaten trekke retten til å merke kjøttet med opplysningene, eller stille ytterligere krav for at godkjennelsen skal opprettholdes.

Avdeling III gir fellesbestemmelser, blant annet om medlemsstatenes tiltak for å sikre at forordningen overholdes.

Merknader

Gjennomføring av hoveddelene i forordningen (avd. II og III) ligger under Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet. Avdeling I hører under Landbruks- og matdepartementet.

Forordningens avd. I og deler av avd. III krever mindre endringer i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt at de deler av forordningen som gjelder merking, registrering og rapportering av levende storfe, gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Forordningens bestemmelser om merking av storfekjøtt kan gjennomføres i norsk rett med hjemmel i lov 23. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven). Definisjonen av merking i forordningen er en annen enn i merkedirektivet (rådsdirektiv 79/112/EØF), og merkeforskriften påvirkes ikke. Storfekjøtt som omfattes av forordningen er definert ved henvisning til varenummer og posisjoner i EUs tolltariff. Disse er ikke identiske med varenummer og posisjoner i norsk tolltariff.

Forordningens avd. II om merking av storfekjøtt og -kjøttprodukter, med unntak av bestemmelsene om frivillig merking, og de relevante delene av avd. III er allerede inntatt på nasjonalt grunnlag i norsk rett gjennom forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktens avd. I og III har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk (nå matproduksjon), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Rettsaktens avd. II og III har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet,

Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32003 R 1082 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1082/2003 av 23. juni 2003 om bestemmelser for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1760/2000 angående minimumsnivå for kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten tar sikte på å klargjøre minimumskrav for de kontroller som skal foretas i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe.

Rettsakten setter krav til hvor stor prosentandel besetninger som skal kontrolleres, på hvilket grunnlag besetninger skal utvelges til kontroll, varsling av kontroller, rapportering etter kontroll og årlig rapportering til Kommisjonen.

Rettsakten opphever forordning (EF) nr. 2630/97, som er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for forskriftsendring, men må gjøres gjeldende som norsk forskrift. Når forordning (EF) nr. 1760/2000 blir innlemmet i EØS-avtalen, vil det kunne innebære behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32004 R 0499 Kommisjonsforordning (EF) nr. 499/2004 av 17. mars 2004 om endring av forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder tidsfrister og skjemamodell for rapportering innen storfesektoren (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer forordning (EF) nr. 1082/2003 når det gjelder bestemmelser om minstekrav til kontroll i forbindelse med ordningen for identifikasjon og registrering av storfe i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000. Frist for den årlige rapporten over kontrollaktiviteter blir satt samtidig med fristen for innsending av rapporten fastsatt i forordning (EF) nr. 2419/2001 for å få støtte etter rådsforordning (EØF) nr. 3508/92.

Medlemsstatene skal sende Kommisjonen rapport om resultatene av tilsynsbesøk i storfebesetninger vedrørende overholdelse av bestemmelsene for identifisering og registrering. Fristen endres fra 1. juli til 31. august.

Merknader

Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men må som forordning gjennomføres i norsk rett som forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og

likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32004 R 0911 Kommisjonsforordning (EF) nr. 911/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder øremerker, pass og dyreholdsjournaler for storfe (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder utfyllende bestemmelser til merkeforordningen, forordning (EF) nr. 1760/2000. Den erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2629/97, som inneholder tilsvarende utfyllende bestemmelser til den tidligere merkeforordningen i EU, rådsforordning (EF) nr. 820/97, som nå er opphevet. Både forordning (EF) nr. 2629/97 og (EF) nr. 820/97 er en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 av 25. juni 1999).

I tillegg til å gi tilsvarende utfyllende bestemmelser som forordning (EF) nr. 2629/97, tar rettsakten hensyn til de problemer som de 10 nye medlemsstatene fra 1. mai 2004 har med hensyn til pass for dyr som er født før 1. januar 2004.

Rettsakten inneholder detaljerte bestemmelser om øremerkene, opplysningene som skal gå fram av merkene, pass for dyrene og de forpliktelser som dyreholder har. Det er visse tilpasninger i forhold til når det skal rapporteres om dyrs fødsel.

Merknader

Rettsakten krever mindre endringer i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt at den gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32005 R 0644 Kommisjonsforordning (EF) nr. 644/2005 av 27. april 2005 om godkjenning av et eget identifikasjonssystem for storfe som holdes for kulturelle eller historiske formål på godkjente lokaliteter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler alternative identifikasjonsmetoder for storfe som holdes for kulturelle eller historiske formål, krav om hvordan storfe skal identifiseres på lokaliteten, krav til identifisering av storfe som flyttes fra lokaliteten og at lokaliteten skal registreres med egen identitetskode i sentralt dyreholdsregister.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr, samt gjennomføring som norsk forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og

likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32008 R 0429 Kommisjonsforordning (EF) nr. 429/2008 av 25. april 2008 om gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 vedrørende utforming av og krav til søknader samt vurdering og godkjenning av tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD/FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler nye krav til innhold i søknader samt vurdering og godkjenning av tilsetningsstoffer i fôrvarer.

Forslaget som ble tatt opp til avstemning i EU den 17. - 18. desember 2007, var på i alt 101 sider. I fortalen art. 1 bestemmes det at forordning (EF) nr. 429/2008 skal erstatte vedlegget til direktiv 1987/153/EØF. Kravene skal tilpasses ulike kategorier av tilsetningsstoffer. De er også utformet for å kunne gjelde ved endring av bruksområde, fornyet godkjenning og ved hastegodkjenning. Den videre inndeling er utformet som vedlegg.

Vedlegg I:

Dette er et søknadsskjema med opplysninger om navn på søker, navn på produkt, sammensetning, bruksområde, dosering, rester i vev, referanseprøve for analyse etc.

Vedlegg II:

Dette angir hvilke opplysninger som må foreligge for at et tilsetningsstoff kan bli godkjent. Søknader skal inneholde 1) Sammendrag, 2) Opplysninger om identitet, fremstillingsmåte, bruksområde, analysemetode og referanseprøve, 3) Dokumentasjon som viser at stoffet er trygt å bruke (akutt toksisitet, gentoksisitet, sub-kronisk, kronisk toksisitet/karsinogenisitet, reproduksjonstoksisitet inklusive teratogenitet, eventuelt andre forsøk, toleranseforsøk, rester i vev og fastsettelse av MRL etc.) og testing av effekt på miljøet, 4) Forsøk som beviser effekt og 5) Krav til plan for overvåkning.

Vedlegg III:

Dette omhandler spesielle krav som er tilpasset ulike kategorier av tilsetningsstoffer. Det er laget en oversikt som nærmere utdyper de kravene som er omtalt under vedlegg II. Det gjelder for følgende kategorier av tilsetningsstoffer og ulike forhold som berører disse:

1. Teknologiske tilsetningsstoffer (konserveringsmidler, antioksidanter, emuleringsmidler, stabiliseringsmidler, fortykningsmidler, geleeringsmidler, bindemidler, stoffer som brukes mot radioaktiv forurensning, antiklumpemidler, syrereregulerende stoffer, ensileringsmidler og denatureringsmidler).
2. Sensoriske stoffer (fargestoffer og aromastoffer).
3. Næringsstoffer (vitaminer, provitaminer etc, mikromineraler, aminosyrer og deres salter, urea og ureaderivater).
4. Zootekniske tilsetningsstoffer (fordøyelsesfremmende stoffer (enzymer) tarmstabiliserende stoffer (mikroorganismer), stoffer som virker positivt på miljøet, andre zootekniske stoffer).
5. Koksidiostatika og histomonostatika.
6. Ekstrapolering fra viktige til mindre viktige arter ("major to minor species").
7. Kjøledyr og andre ikke matproduserende dyr.
8. Tilsetningsstoffer som er godkjente for bruk i matvarer.
9. Endring av gjeldende godkjenning.
10. Fornyelse av godkjenning.
11. Revurdering av stoffer som allerede er godkjente i henhold til direktiv 1970/524/EØF.

Vedlegg IV:

Kategorier av produksjonsdyr ("target animals"), og minimumskrav til varighet av forsøk for å teste effekt.

Det er satt opp detaljerte krav i forhold til dyrekategorier (slaktekylling, verpehøns etc.), hvor det er nærmere definert hva som menes med disse. Videre er det angitt alder/vekt ved start, og hvor lenge forsøkene bør vare for å få et sikkert resultat.

Merknader

Kommisjonens hjemmel for å utarbeide regler på dette området finnes i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer artikkel 7 (4) og (5).

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. I denne omgang er rettsakten en videreføring av dagens krav, og innebærer dermed ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet. Idet ansvaret for utformingen av nye søknader i sterkere grad ligger hos næringen selv, vil det som en konsekvens av denne rettsakten innebære at en del av de administrative byrdene blir flyttet fra Mattilsynet og over til næringen. Overføringen av dette ansvaret er i tråd med de generelle føringene i matreformen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalg for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0505 Kommisjonsforordning (EF) nr. 505/2008 av 6. juni 2008 om godkjenning av nytt bruksområde for 3-fytase (Natuphos) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av enzymet 3-fytase, med handelsnavn Natuphos, til bruk som tilsetningsstoff i fôr til avlspurker. Enzymet er produsert av *Aspergillus niger* (CBS 101.672). 3-fytase tilhører gruppen "Zootekniske tilsetningsstoffer", den funksjonelle gruppen "Fordøyelsesfremmende stoffer" og har identifikasjonsnr 4a1600.

Enzymet 3-fytase er tidligere godkjent som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris, slaktegris og slaktekylling ved forordning (EF) nr. 243/2007, til verpehøner og slaktekalkun ved forordning (EF) nr. 1142/2007 og til ender ved forordning (EF) nr. 165/2008. Godkjenningen gjelder preparatene Natuphos 5000, Natuphos 5000 G, Natuphos 5000 L, Natuphos 10 000 G og Natuphos 10 000 L. Godkjenningen er gitt til 27.6.2018.

Hensikten med enzymet 3-fytase som tilsetningsstoff er å bedre utnyttelsen av fytinbundet fosfor i fôret, og på den måten kan utskillelsen av fosfor i gjødsla reduseres.

EFSA har vurdert utvidet bruksområde for 3-fytase og finner det trygt til avlspurker. Analysemetode for stoffet er oppgitt.

Merknader

Rettsakten krever endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen gjøres i forskriftens vedlegg II.

Rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0516 Kommisjonsforordning (EF) nr. 516/2008 av 10. juni 2008 om endring av forordningene (EF) nr. 1200/2005, (EF) nr. 184/2007, (EF) nr. 243/2007, (EF) nr. 1142/2007, (EF) nr. 1380/2007 og (EF) nr. 165/2008 om navn på innehaver ved godkjenning av visse tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Godkjenning av tilsetningsstoffer til fôrvarer skal i mange tilfelle være gitt til en spesiell virksomhet, nevnt ved navn. Firmaet BASF Akteingesellschaft har ved forordning (EF) nr. 1200/2005 godkjenning for tilsetningsstoffet kaliumdiformiat (Formi LHS) til bruk i fôr til avlspurker og ved forordning (EF) nr. 184/2007 godkjenning for det samme stoffet til bruk i fôr til slaktegris og avvent smågris. BASF Aktiengesellschaft har videre ved forordningene (EF) nr. 243/2007, (EF) nr. 1142/2007 og (EF) nr. 165/2008 godkjenning for 3-fytase EC 3.1.3.8 (Natuphos) som tilsetningsstoff i fôr til hhv. smågris, slaktegris og slaktekylling, til verpehøner og slaktekalkun og til ender. Ved forordning (EF) nr. 1380/2008 har BASF Aktiengesellschaft godkjenning for endo-1,4-beta-glukanase EC 3.2.1.8 (Natugrain Wheat TS) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekalkun.

Alle de nevnte rettsaktene er tatt inn i EØS-avtalen og fastsatt i norsk regelverk. Firmaet BASF Aktiengesellschaft har nå endret navn til BASF SE. Dette innebærer at godkjenningen for de nevnte stoffene er knyttet til det nye firmanavnet BASF SE. Det gis imidlertid en overgangsperiode fram til 31.10.2008 for å kunne omsette/bruke firmaets tilsetningsstoffer som er påført firmanavnet BASF Aktiengesellschaft, for at eksisterende lagre skal kunne benyttes/brukes opp.

Merknader

Rettsakten krever endringer i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringene gjøres i vedlegg II. Rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser verken for Mattilsynet eller for næringen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0552 Kommisjonsforordning (EF) nr. 552/2008 av 17. juni 2008 om endring av forordningene (EF) nr. 2430/1999, (EF) nr. 2380/2001 og (EF) nr. 1289/2004 om navn på innehaver ved godkjenning av visse tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Godkjenning av tilsetningsstoffer til fôrvarer skal i mange tilfeller være gitt til en spesiell virksomhet, nevnt ved navn. Firmaet Roche Vitamins Europe Ltd. har ved forordning (EF) nr. 2430/1999 godkjenning for tilsetningsstoffene E 758 Robenidin hydroklorid 66g/kg (Cycostat 66G) og E 770 Maduramicin ammonium alfa (Cygro 1%) til bruk i fôr til slaktekylling. Begge stoffene tilhører gruppen koksidiostatika. Ved forordning (EF) nr. 2380/2001 er E 770 Cygro 1%

gitt godkjenning til bruk i fôr til kalkuner, og godkjenningen er gitt til firmaet Alpharma AS. Ved forordning 1289/2004 er tilsetningsstoffet E 758 Decoxinat 60,6 g/kg (Deccox) gitt godkjenning til bruk i fôr til slaktekylling, og godkjenningen er gitt til firmaet Alpharma AS.

Forordning (EF) nr. 552/2008 overfører alle de nevnte godkjenningene til firmaet Alpharma (Belgium) BVBA. Det er ikke foretatt andre endringer. Det gis imidlertid en overgangsperiode fram til 30.09.08 for å kunne omsette og bruke firmaenes tilsetningsstoffer som er påført hhv firmanavnene Roche Vitamines Europa Ltd. og Alpharma AS, for at eksisterende lagre skal kunne benyttes/brukes opp.

Merknader

Rettsakten krever endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringene gjøres i vedlegg 1. Alle tilsetningsstoffene forordning (EF) nr. 552/2008 omfatter tilhører gruppen koksidiostatika. For denne tilsetningsstoffgruppen har Norge unntak fra EØS-avtalen. Av de stoffene forordningen omhandler, er det bare E 770 Maduramicin ammonium alfa (Cygro 1%) som er godkjent tilsetningsstoff til bruk i fôr i Norge. Dette medfører at det bare er den endringen som omfatter dette stoffet som skal tas inn som endring av forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer.

Rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller for Mattilsynet fordi E 770 aldri har vært i bruk i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0554 Kommisjonsforordning (EF) nr. 554/2008 av 17. juni 2008 om godkjenning av 6-lytase (Quantum Phytase) som tilsetningsstoff til fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av enzymet 6-lytase EC 3.1.3.26, med handelsnavn Quantum Phytase 2500 D eller Quantum Phytase 5 000 L, som tilsetningsstoff til bruk i fôr til slaktekylling, verpehøner, slakteender, slaktekalkun og avvent smågris. Enzymet er produsert av *Pichia pastoris* (DSM 15927).

6-lytase tilhører gruppen "Zootekniske tilsetningsstoffer", den funksjonelle gruppen "Fordøyelesefremmende stoffer" og har identifikasjonsnr. 4a5. Godkjenningen er knyttet til firmaet AB Enzymes GmbH, med varighet til 08.07.2018.

Hensikten med enzymet 6-lytase som tilsetningsstoff er å bedre utnyttelsen av fytinbundet fosfor i fôret, og på den måten kan utskillelsen av fosfor i gjødsla reduseres.

Enzymet 6-lytase er vurdert av EFSA. De finner det trygt for mennesker, dyr og miljø at stoffet benyttes som tilsetningsstoff i fôr til de nevnte dyreartene. Det pekes imidlertid at det kan gi milde hudirritasjoner, uten at det er nødvendig å angi informasjon om det ved merking/bruksanvisning for tilsetningsstoffet.

Analysemetode for stoffet er oppgitt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i forskriftens vedlegg II. Rettsakten vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0393 Kommisjonsforordning (EF) nr. 393/2008 av 30. april 2008 om godkjenning av astaxanthin dimetyl-disuccinat som tilsetningsstoff til fôr (vedlegg I kap II FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av astaxanthin dimetyldisuccinat som tilsetningsstoff i fôr til laks og ørret. Det er klassifisert under kategorien sensoriske stoffer i gruppen fargestoff, med identifikasjonsnummer 2a(ii) 165. Fargestoffet skal inneholde minst 96% aktivt stoff. Videre er det stilt krav til renhet ved at det er fastsatt øvre grenseverdi for innhold for trifenyfosfine og diklormetan. EFSA avga sin uttalelse 17.10.2007 og anbefalt godkjenning. Analysemetoden er også vurdert og funnet tilfredsstillende. Doseringer er 138 mg/kg fullfôr, og fargestoffet er tillatt brukt fra 6 mnd alder eller fra fisken veier 50 gram. 1,38 mg astaxanthin-dimetylsuccinat tilsvarer 1 mg astaxanthin. Doseringen er således lik den som allerede gjelder for dette stoffet. Grensen for totalinnhold på 100 mg astaxanthin/kg fullfôr gjelder også for blandinger med andre astaxanthinforbindelser og med canthaxanthin. Ved bruk av ethoxyquin som antioksidant, skal ethoxyquin-innholdet deklarerer. Dette har sammenheng med at ethoxyquin også brukes som antioxidant i fiskemjøl og at det er satt en grense for totalinnhold på 150 mg/kg i fullfôr.

Merknader

Firmaet som markedsfører astaxanthin dimetyldisuccinat har gjentatte ganger kontaktet Mattilsynet for å få fargestoffet godkjent til bruk i fôr i Norge så snart som mulig. Fôrbransjen har også interesser i at astaxanthin dimetyldisuccinat blir godkjent som tilsetningsstoff. Forordning (EF) nr 393/2008, som godkjenner stoffet, trådte i kraft i EU fra 21. mai 2008.

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoff til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II til forskriften.

Rettsakten innebærer ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for Mattilsynet. Næringen vil få adgang til et nytt fargestoff med gunstig effekt for farge på fiskekjøtt, og fargen er en viktig kvalitetsparameter. Fargestoffet har funksjonen å gjøre fiskekjøttet delikat rødt, og EFSA har vurdert stoffet til ikke å ha ugunstig effekt på folkehelse, dyrehelse eller på miljøet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32008 L 0062 Kommisjonsdirektiv 2008/62/EF av 20. juni 2008 om visse unntak ved godkjenning av landsorter og sorter av jordbruksvekster som er naturlig tilpasset lokale eller regionale forhold og truet av genetisk erosjon, og ved omsetning av såvare og settepoteter av disse sortene (vedlegg I kap III LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter unntak fra rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF om omsetning av såvare av henholdsvis fôrvekster, korn, bete, settepotet og olje- og fibervekster, og fra rådsdirektiv 2002/53/EF om den felles sortliste for jordbruksvekster, kommisjonsdirektiv 2003/90/EF om prøving og godkjenning av plantesorter og kommisjonsforordning (EF) 930/2000 om navnsetting av plantesorter.

Unntakene gjelder for produksjon og omsetning av såvare av såkalte bevaringsverdige sorter (BVS). Dette er sorter som er naturlig tilpasset lokale vekstvilkår, og er ansett som viktige i forbindelse med sikring av plantegenetiske ressurser. Myndighetene i hvert enkelt land avgjør hva som er en BVS.

For godkjenning som BVS stilles det mindre strenge krav enn for ordinære sorter, blant annet er det mindre strenge krav til ensartethet. Videre er det ikke krav om verdiprøving, og det kan framlegges resultater fra uoffisielle beskrivelser og forsøk som dokumentasjon for sorten. BVS behøver ikke være sertifisert for å omsettes, men skal på de fleste områder ha tilnærmet samme kvalitet.

Myndighetene skal avgjøre sortens opprinnelsesområde, og i hvilket område sorten skal tillates omsatt. Såvareproduksjonen skal kun skje i opprinnelsesområdet eller tilsvarende område. Ved områdevurderinger skal myndighetene rådføre seg med organisasjon/etat med kompetanse på plantegenetiske ressurser.

Omsetning av såvare av BVS skal være kvantumsbegrenset, og totalt sett bare utgjøre en viss andel av den mengde såvare som omsettes samlet for arten.

Frist for gjennomføring av direktivet i EU er 30. juni 2009.

Merknader

Rettsakten krever endring i "forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer" og "forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter".

Opplegget med godkjenning av BVS avviker noe fra den ordinære sortsgodkjenningen. Det stilles ikke krav til full DUS-test (nyhetsprøving) eller til verdiprøving som normalt er en langvarig og ressurskrevende prosess, men det stilles fortsatt krav om en viss testing og også om dokumentasjon ved søknad om godkjenning som Mattilsynet da må ha en faglig vurdering av. Dette vil ved siden av å kreve forskriftsendringer trolig også kreve enkelte tilpasninger i relevant fagsystem. Det legges opp til et forpliktende samarbeid mellom myndighet og organisasjon eller etat med kompetanse på plantegenetiske ressurser. Siden det for BVS ikke stilles krav om offentlig sertifisert såvare for å kunne omsette, men tilnærmet samme kvalitetskrav, vil dette bety økt grad av ansvar til såvarevirksomhetene.

- Myndighetene må rapportere til ESA/andre medlemsstater om følgende:
- Organisasjon eller etat med kompetanse på plantegenetiske ressurser som Mattilsynet får uttalelser fra
- Ved godkjenning av andre områder for såvareproduksjon eller omsetning enn det som foregår i sortens opprinnelsesområde
- På forespørsel fra Kommisjonen/ESA den mengde såvare av BVS som er omsatt i landet

Det er en betydelig og positiv interesse for dette nye regelverket i Norge, særlig innenfor genressursmiljøet, innen økologisk landbruk og i en del andre alternative dyrkingsmiljøer.

De administrative konsekvenser vil primært innebære en viss økning i antallet nye sorter som søkes tatt opp på plantesortslista med den saksbehandling og de tilrettelegginger det måtte medføre i Mattilsynet. Videre må det avgis noen rapporter som nevnt over. I en overgangsfase forventes det også behov for noe ekstern informasjonsvirksomhet om ordningen. Ikke noe av dette utløser direkte økonomiske behov.

Ved søknad om sortslisteopptak må søker ordinært betale gebyr for dette. Hvilket gebyrnivå som er aktuelt for BVS er fortsatt noe uklart, da dette bl.a. er avhengig av dokumentasjons- og testingsbehovet for sorten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32008 R 0123 Kommissjonsforordning (EF) nr. 123/2008 av 12. februar 2008 om endringer og korrigering av vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedlegg VI gir en oversikt over hvilke tilsetningsstoff og prosesshjelpemidler som kan benyttes ved framstilling av økologiske produkter. Dette er endret.

I forordning (EF) nr. 780/2006 framkommer det at nitrat/nitritt skulle revurderes før utgang av 2007. Ny forordning (EF) nr. 123/2008 tillater fremdeles bruk av nitrat/nitritt for framstilling av enkelte animalske produkter, men skal med tanke på utfasing re-vurderes innen 31.12.2010.

HCl (saltsyre) er tillatt brukt for pH-justering av saltlake ved produksjon av enkelte harde, nederlandske oster. Svoveldioksid og kaliummetabisulfitt kan benyttes for forarbeiding av fruktvin. Alle de forannevnte stoffer skal revurderes innen utgang av 2010.

I tillegg er annatto, bixin, norbixin, natriumkarbonater, melkesyre, sitronsyre, talkum, bentonitt og kaolin fått endret bruksområde. Flere tilsetningsstoffer og prosesshjelpemidler er tillatt brukt til framstilling av økologisk gelatin.

Et panel av uavhengige eksperter har kommet med anbefalinger i forhold til tillatt bruk av disse stoffene. Det er med bakgrunn i deres anbefaling at nitrat/nitritt bør vurderes utfases og at enkelte stoffer må revurderes før 31.12.2010.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler. Rettsakten vurderes som EØS-relevant og akseptabel.

Rettsakten medfører ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0345 Kommisjonsforordning (EF) nr. 345/2008 av 17. april 2008 om nærmere regler for gjennomføring av ordningen med import fra tredjestater, omhandlet i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD gr2)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten erstatter gjeldende regelverk, kommisjonsforordning (EØF) nr. 94/1992 av 14. januar 1992 om nærmere regler for gjennomføring av ordningen med import fra tredjestater, omhandlet i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler.

Kommisjonen arbeider for kodifisering ("sammen slåing" av gjeldende forordninger) av regelverk som har blitt endret mange ganger. Forordning (EØF) nr. 94/92 som omhandler regler for gjennomføring av ordningen med import fra tredjestater, omhandlet i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler er endret mange ganger.

I tillegg ønsker Kommisjonen å foreta substansielle endringer i regelverket. Når kodifisering og substansielle endringer skjer samtidig, kalles dette en "omskrivning" (recast).

Kodifisering er en teknisk øvelse som ikke endrer det substansielle innholdet i regelverket. Diverse henvisninger vil bli endret, hvilket må følges opp av eksportør, importør, kontrollorgan og kontrollmyndighet.

I tillegg inneholder "omskrivningen" endringer mht nye oppdateringer vedrørende kontrollorgan og fornyet godkjenning for Argentina, Australia, Israel og Sveits.

Merknader

Rettsakten krever endringer i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler.

Forordningen har vært ute på høring. Det var ingen innvendinger om å ta forordningen inn i norsk regelverk på området.

Rettsakten har ingen vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32004 D 0764 Kommisjonsvedtak 2004/764/EF av 22. oktober 2004 angående utvidelse av maksimumsperioden for merking av storfe i naturreservater i Nederland (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir Nederland tillatelse til å utvide den maksimumsperioden på 20 dager etter fødsel før øremerking av dyr skal være foretatt, som er gitt i artikkel 4(2) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000. Utvidelsen gjelder kalver i naturreservater i Nederland, og maksimumsperioden er satt til 12 måneder. Rettsakten forutsetter at Nederland ivaretar alle de krav til sporbarhet som er satt i forordningen.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32006 D 0132 Kommisjonsvedtak 2006/132/EF av 13. februar 2006 om å betrakte den italienske databasen for storfe som fullt ut operativ (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner den italienske storfedatabasen som fullt ut operativ fra 1. april 2006. De endringene som det var nødvendig å gjøre, skal være gjennomført innen 31. mars 2006. Rettsakten retter seg kun mot Italia og får ingen følger for Norge.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 D 0683 Kommisjonsvedtak 2007/683/EF av 18. oktober 2007 om godkjenning av planen for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin i visse områder i Ungarn (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er rettet mot Ungarn.

Rettsakten bygger på opplysninger gitt til Kommisjonen av ungarske myndigheter om at klassisk svinepest er påvist i villsvinbestanden i Nògrád-distriktet. Det er derfor utarbeidet en plan for bekjempelse av klassisk svinepest hos villsvin i Ungarn, jf. direktiv 2001/89/EF, som Kommisjonen nå har godkjent.

Vedlegget til rettsakten lister opp området som er omfattet av bekjempelsesplanen.

Merknader

Rettsakten får ingen konsekvenser for Norge, og krever ikke gjennomføring i norsk regelverk.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 D 0846 Kommisjonsvedtak 2007/846/EF av 6. desember 2007 om fastsettelse av mal for listene over virksomheter som medlemsstatene har godkjent i henhold til ulike bestemmelser i EUs veterinærbestemmelser og reglene for hvordan disse listene skal sendes til Kommisjonen (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at lister over følgende virksomheter skal sendes til Kommisjonens e-postadresse Inforvet@ec.europa.eu i word eller excel-format:

1. Oppsamlingsentraler som er godkjent i overensstemmelse med artikkel 11(1) i direktiv 64/432/EØF, artikkel 7(1) i direktiv 90/426/EØF og artikkel 8a(1) i direktiv 91/68/EØF.
 2. Seminstasjoner og sædlagre som er godkjent i overensstemmelse med artikkel 5(1) i direktiv 88/407/EØF og seminstasjoner som er godkjent i overensstemmelse med artikkel 5(1) i direktiv 90/429/EØF.
 3. Embryoinnsamlingsgrupper som er godkjent i overensstemmelse med artikkel 5(1) i direktiv 89/556/EØF.
 4. Karantenesteder og -stasjoner for fugler som er godkjent i overensstemmelse med artikkel 18(1) fjerde avsnitt i direktiv 92/65/EØF og forordning (EF) nr. 318/2007.
- Rettsakten fastsetter nye maler for hvordan listene skal utformes, herunder hvilke opplysninger som skal fremgå av listene.
Rettsakten opphever/erstatte vedtak 2001/106/EF.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Mattilsynet har allerede et ansvar for å utarbeide og sende inn lister over aktuelle norske virksomheter, dvs:

1. Oppsamlingsentraler for storfe, svin, dyr av hestefamilien og småfe som er godkjent i overensstemmelse med henholdsvis forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe, forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin, forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien og forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe.
 2. Seminstasjoner og sædlagre som er godkjent i overensstemmelse med forskrift 6. oktober 2003 nr. 1242 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd og seminstasjoner som er godkjent i overensstemmelse med forskrift 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rånesæd.
 3. Embryoinnsamlingsgrupper som er godkjent i overensstemmelse med forskrift 31. desember 1998 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo av storfe.
 4. Karantenesteder og -stasjoner for fugler (importert fra tredjestater) som er godkjent i overensstemmelse med forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler.
- Rettsakten medfører ikke andre konsekvenser enn at Mattilsynet vil måtte sørge for at de aktuelle listene utarbeides i overensstemmelse med malen i rettsakten og at de blir sendt til Kommisjonens e-postadresse, i tillegg til Landbruks- og matdepartementet og ESA.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 D 0870 Kommisjonsvedtak 2007/870/EF av 21. desember 2007 om godkjenning av planene for 2008 for utryddelse av klassisk svinepest hos villsvin og nødvaksinering av villsvin og svin i svinebesetninger Romania (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten retter seg mot Romania og godkjenner en oppdatert plan for bekjempelse av klassisk svinepest i villsvinbestanden og en oppdatert plan for nødvaksinering av villsvin i landet. I tillegg oppdateres planen for nødvaksinering av store svinebesetninger med markørvaksine og vaksineringsplanen for mindre svinebesetninger med en levende attenuert vaksine.

Kjøtt fra vaksinert dyr som kan omsettes lokalt i Romania, skal fortsatt stemples med et spesielt stempelmerke i henhold til vedtak 2006/779/EF.
Rettsaktens gyldighetstid er satt til 31. desember 2008.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke endring i norsk regelverk. Rettsakten medfører ikke notifikasjonsplikt overfor ESA.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesantitære forhold

32008 D 0462 Kommisjonsvedtak 2008/462/EF av 16. juni 2008 om fritak for Bulgaria, Slovakia og Storbritannia fra visse forpliktelser til å gjennomføre rådsdirektiv 66/401/EØF når det gjelder *Galega orientalis* Lam (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten retter seg bare mot Bulgaria, Slovakia og Storbritannia.
Rettsakten fastsetter at Bulgaria, Slovakia og Storbritannia gis anledning til å ikke gjennomføre alle bestemmelser i rådsdirektiv 66/401/EØF om omsetning av såvare av jordbruksfrø når det gjelder strekbelg (*Galega orientalis*). Unntatt er bestemmelsen om å tillate omsetning av slik vare uten andre restriksjoner enn det som framgår av direktivet. Rettsakten er fastsatt i henhold til en generell bestemmelse i direktiv 66/401/EØF om muligheten for slike unntak. Forutsetningen er at såvare av den aktuelle arten normalt ikke produseres i medlemslandet, eller at dyrkingen er av ubetydelig økonomisk omfang.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.
Rådsdirektivet som ligger til grunn for vedtaket gjelder for jordbruksfrø. Av ulike årsaker, oftest av klimatiske hensyn, er det ikke aktuelt å dyrke alle artene under rådsdirektivet i alle

medlemsstater. Det er derfor også lite aktuelt å produsere frø / formeringsmateriale. Det er naturlig og hensiktsmessig at det finnes en ordning som gjør det mulig ikke å gjennomføre felles EU-bestemmelser i et land der en art ikke dyrkes.

Som nevnt er rettsakten rettet kun mot de tre enkeltstatene.

Rettsakten medfører ikke behov for endring i regelverk.

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge, og den får dermed heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser her i landet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Rettsakten, og konsekvenser av denne, er som nevnt uten betydning for såvarebransjen og andre aktører i Norge. Synspunkter fra disse er derfor ikke innhentet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 L 0083 Kommisjonsdirektiv 2008/83/EF av 13. august 2008 om endring av direktiv 2003/91/EF om fastsetjing av gjennomføringstiltak for artikkel 7 i rådsdirektiv 2002/55/EF med omsyn til kva eigenskapar som minst skal omfattast av og kva minstekrav som skal gjelde for gransking av visse sortar av grønsakartar (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av kommisjonsdirektiv 2003/91/EF om sortskjennetegn, og minstekrav ved bruk av disse, ved DUS-testing (nyhetsprøving) av nye plantesorter.

DUS-testing av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerrett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for flere og flere arter. For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortlisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet under UPOV, den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter. Hvilke arter der DUS-testingen skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av to vedlegg til rettsakten. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser.

De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/91/EF gjelder endring av hvilke arter som står oppført på vedlegg I og II, dvs. hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av henholdsvis CPVO eller UPOV.

Merknader

Aktuelt regelverk er "forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer" og "forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter".

Forskriften om prøving og godkjenning av plantesorter fastsetter under definisjonen av nyhetsprøving at dette "som hovedregel" skal gjennomføres i samsvar med UPOVs retningslinjer. Nyhetsprøving i Norge utføres av Mattilsynet. Vi gjennomfører for tiden ikke nyhetsprøving for noen grønnsaksarter. Nyhetsprøving for sorter av slike arter kjøpes fra andre land som da utføres etter UPOVs eller EUs retningslinjer.

Høring hos næringen har vært ansett som overflødig da testingen ikke utføres i Norge. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Rettsakten medfører heller ikke behov for endring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32008 L 0015 Kommisjonsdirektiv 2008/15/EF av 15. februar 2008 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av clothianidin som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innholdet

Biocidprodukter benyttes til å bekjempe uønskede organismer. Biociddirektivet 98/8/EF innførte harmoniserte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter i EØS-markedet. Bakgrunnen for regelverket er at mange biocider og biocidprodukter har svært betenkelige egenskaper i forhold til helse og miljø. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, basert på grundige vurderinger, bidrar derfor til beskyttelse av menneskers helse og det ytre miljøet.

På bakgrunn av dokumentasjon om de ulike stoffers egenskaper er det satt opp prioritetslister. Forordning (EF) nr. 1451/2007 – som erstatter forordning (EF) nr. 2032/2002 og endringer av denne forordningen (forordningene EF nr. 1048/2005 og (EF) nr. 1849/2006) – etablerer en liste over aktive stoffer som skal vurderes for eventuell oppføring på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2008/15/EF opptas stoffet clothianidin som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Vurdering av det aktive stoffet *clothianidin* (for bruk i trebeskyttelsesmidler) er gjennomført av Tyskland som ansvarlig rapportør. Clothianidin er godkjent for bruk i trebeskyttelsesmidler. Bestemmelser i direktiv 2008/15/EF sier videre at medlemsstatene senest innen 31. januar 2009 skal ha vedtatt og offentliggjort regelverk som ivaretar direktivets bestemmelser. Bestemmelsene får anvendelse fra 1. februar 2010.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis i forhold til følgende betingelser:

- Med bakgrunn i identifiserte risiko for jord, overflatevann- og grunnvannsområder, kan produkter til trebehandling til utendørs bruk ikke godkjennes med mindre det foreligger data som viser at produkter oppfyller de krav som er fremstilt i direktivet, om nødvendig ved anvendelse av egnede risikobegrensende tiltak.
- Det skal bl.a. for produkter som er godkjent til industribruk, fremgå av etiketter og/eller sikkerhetsdatablad at nylig behandlet tre etter behandlingen skal plasseres på et fast og ugjennomtrengelig underlag for å forebygge avrenning til jord, og eventuell spillvann skal samles opp for gjenvinning eller destruksjon.

Merknader

Direktiv 2008/15/EF medfører behov for endringer i biocidforskriften. Biociddirektivet er gjennomført i Norge gjennom forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften).

Norske myndigheter deltar aktivt i arbeidet med utviklingen av biociddirektivet bl.a. gjennom deltakelse på møter, innspill og vurdering av stoffer, og er i kontakt med berørte parter.

Ved at clothianidin tas inn i vedlegg I sikrer man at det i alle medlemsstater kan gis, endres eller tilbakekalles godkjenninger av biocidprodukter som benyttes som trebeskyttelsesmidler og som inneholder clothianidin. Samtidig som stoffet godkjennes og kan benyttes i trebeskyttelsesmidler,

knyttes det strenge krav til hvem som kan bruke det og hvordan det kan brukes. Dette sikrer bedre og tryggere bruk både i forhold til folks helse og beskyttelse av miljøet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 L 0016 Kommisjonsdirektiv 2008/16/EF av 15. februar 2008 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av etofenprox som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innholdet

Biocidprodukter brukes til å bekjempe uønskede organismer. Biociddirektivet 98/8/EF innførte harmonisert regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter i EØS-markedet. Bakgrunnen for regelverket er at mange biocider og biocidprodukter har svært betenkelige egenskaper i forhold til helse og miljø. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, basert på grundige vurderinger, bidrar derfor til bedre beskyttelse av menneskers helse og ytre miljø.

På bakgrunn av dokumentasjon om de ulike stoffers egenskaper er det satt opp prioritetslister. Forordning (EF) nr. 1451/2007 – som erstatter forordning (EF) nr. 2032/2002 og endringer av denne forordningen (forordningene EF nr. 1048/2005 og (EF) nr. 1849/2006) – etablerer en liste over aktive stoffer som skal vurderes for eventuell oppføring på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2008/16/EF opptas stoffet etofenprox som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Vurdering av det aktive stoffet etofenprox (for bruk i trebeskyttelsesmidler) er gjennomført av Østerrike som ansvarlig rapportør. Etofenprox er godkjent for bruk i trebeskyttelsesmidler. Videre sier bestemmelser i direktiv 2008/16/EF skal ha på plass endringen i nasjonalt regelverk innen 31. januar 2009. De nye bestemmelsene gjelder fra 1. februar 2010.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis ut i fra følgende betingelser:

- I lys av de risikoer som foreligger for arbeidstakerne får produktene ikke benyttes året rundt med mindre det foreligger data for hudabsorbasjon som viser at det ikke foreligger uakseptabel risiko for kronisk eksponering.
- Produkter til industriell bruk kan kun benyttes med personlig verneutstyr.

Merknader

Direktiv 2008/16/EF medfører behov for endringer i biocidforskriften. Biociddirektivet er gjennomført i Norge gjennom forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften).

Norske myndigheter deltar aktivt i arbeidet med utviklingen av biociddirektivet, bl.a. gjennom deltakelse på møter, innspill og vurdering av stoffer, og er i kontakt med berørte parter.

Ved at etofenprox tas inn i vedlegg I sikrer man at det i alle medlemsstater kan gis, endres eller tilbakekalles godkjenninger av biocidprodukter som benyttes som trebeskyttelsesmidler og som inneholder etofenprox. Samtidig som stoffet godkjennes og kan benyttes i trebeskyttelsesmidler, knyttes det strenge krav til hvem som kan bruke det og hvordan det kan brukes. Dette sikrer bedre og tryggere bruk både i forhold til folks helse og beskyttelse av miljøet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32007 R 1494 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2007 av 17. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av etikettens utforming og ytterligere merkingskrav med hensyn til produkter og utstyr som inneholder fluorholdige klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

F-gassforordningen er i praksis en rammeforordning som forutsetter fastsettelse av mer detaljert regelverk. Dette er én av flere underordnede forordninger som utdypet innholdet i f-gassforordningen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2007 oppretter merkekravene som skal brukes på produktene som opplistes i f-gassforordningen artikkel 7 (2). Merkekravene skal gjelde fra 1. april 2008. Det skal fremgå av merkene at produktet inneholder fluorinerte klimagasser som omfattes av Kyotoprotokollen, hvilke f-gasser produktet inneholder, og i hvilke mengder.

Merknader

Innlemmelse av kommisjonsforordningen vil kreve en endring i forskriften som innlemmer f-gassforordningen i norsk rett. Forskriften som gjennomfører f-gassforordningen er hjemlet i produktkontrollloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 1497 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1497/2007 av 18. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av standardkrav til lekkasjekontroll for faste brannvernssystemer som inneholder fluorholdige klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

F-gassforordningen er i praksis en rammeforordning som forutsetter fastsettelse av mer detaljert regelverk. Dette er én av flere underordnede forordninger som utdypet innholdet i f-gassforordningen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1497/2007 fastsetter standardkrav til lekkasjekontroller utført av sertifisert personell ved stasjonære brannslukkingsanlegg som inneholder 3 kg fluoriserte klimagasser eller mer, jf. f-gassforordningen artikkel 3 nr. 2. Her fremgår det at anlegg som

inneholder 3 kg eller mer skal kontrolleres årlig, anlegg som inneholder 30 kg eller mer skal kontrolleres hver 6. måned, mens anlegg som inneholder 300 kg eller mer skal kontrolleres hver 3. måned. I tillegg fremgår det av kommisjonsforordningen at nyinstallerte anlegg skal undersøkes straks de har blitt montert.

Merknader

Innlemmelse av kommisjonsforordningen vil kreve en endring i forskriften som innlemmer f-gassforordningen i norsk rett. Forskriften som gjennomfører f-gassforordningen er hjemlet i produktkontrolloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 1516 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1516/2007 av 19. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av standardkrav til lekkasjekontroll for fast kjøle-, klimaanleggs- og varmepumpekjøle-, klimaanleggs- og varmepumpeutstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr2)

Sammendrag av innhold

F-gassforordningen er i praksis en rammeforordning som forutsetter fastsettelse av mer detaljert regelverk. Dette er én av flere underordnede forordninger som utdyper innholdet i f-gassforordningen.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1516/2007 fastsetter standardkrav til lekkasjekontroller utført av sertifisert personell ved stasjonære kjøleanlegg, luftkondisjoneringsanlegg og varmepumper som inneholder 3 kg fluoriserte klimagasser eller mer, jf. f-gassforordningen artikkel 3 nr. 2. Her fremgår det at anlegg som inneholder 3 kg eller mer skal kontrolleres årlig, anlegg som inneholder 30 kg eller mer skal kontrolleres hver 6. måned, mens anlegg som inneholder 300 kg eller mer skal kontrolleres hver 3. måned. I tillegg fremgår det av kommisjonsforordningen at nyinstallerte anlegg skal undersøkes straks de har blitt montert.

Merknader

Innlemmelse av kommisjonsforordningen vil kreve en endring i forskriften som innlemmer f-gassforordningen i norsk rett. Forskriften som gjennomfører f-gassforordningen er hjemlet i produktkontrolloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32008 D 0294 Kommisjonsvedtak 2008/294/EF av 7. april 2008 om harmoniserte vilkår for bruk av radiospektrum til mobile kommunikasjonstjenester i luftfartøyer (MCA-tjenester) i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2008/294/EF om harmonisert bruk av frekvenser for mobile kommunikasjonstjenester ombord på fly - heretter MCA-vedtaket - er gitt med rettsgrunnlag i EF-traktaten og frekvensvedtaket (Radio Spectrum Decision) 676/2002/EC art. 4 (3).

Vedtaket åpner for kommersiell bruk av MCA-tjenester for GSM-systemer i 1800 MHz-båndet (1710-1785 / 1805-1880 MHz). Bruken må være i samsvar med ETSI-standardene EN 301 502 og EN 301 511. Det er tatt høyde for at vedtaket i fremtiden kan bli utvidet til også å gjelde andre terrestrielle mobile kommunikasjonssystemer som opererer i henhold til andre standarder i andre frekvensbånd.

Formålet med vedtaket er å harmonisere de tekniske vilkårene for adgang til og effektiv bruk av frekvenser for mobile kommunikasjonstjenester ombord i fly, og på denne måten muliggjøre bruk av mobiltelefon ombord i fly. Medlemsstatene skal senest seks måneder etter at vedtaket er trådt i kraft, gjøre 1800 MHz-båndet tilgjengelig for MCA-tjenester. Frekvensbruken er ikke beskyttet mot forstyrrelser fra annen lovlig bruk av frekvenser og har ingen rett til å forstyrre annen lovlig bruk. Tjenestene må tilfredsstillende vilkårene som er beskrevet i vedtakets vedlegg.

Minimumskravet til høyde over bakken for enhver transmisjon fra et MCA-system er 3000 meter over bakken. De tekniske parameterne for bruken er beskrevet i vedlegget til vedtaket.

Medlemsstatene kan stille krav om større minimumshøyde for bruk av MCA-tjenester hvor dette er berettiget på grunn av nasjonale topografiske forhold og bakkenettets utbredelse. Kommisjonen skal notiseres om denne informasjonen innen fire måneder etter implementering av MCA-vedtaket, og det skal publiseres i EU-tidende.

Merknader

Vedtaket vurderes av norske myndigheter som positivt. Saken er viktig for Norge siden en av de to fremtredende aktørene på markedet for MCA-systemer er selskapet AeroMobile hvor Telenor er tungt inne (eierskap 50 %). Norge har ingen problemer med innholdet i vedtaket, da det tar opp i seg løsninger som er utarbeidet av CEPT (Conference of Postal and Telecommunications Administrations). Norge, særlig gjennom Post- og teletilsynet, har deltatt aktivt i arbeidet i CEPT for å komme frem til resultater som er i overensstemmelse med norsk syn på bruk av MCA-systemer og -tjenester.

Norsk regulering på området foregriper allerede MCA-vedtaket gjennom forskrift av 4. juli 2007 nr. 439 som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser §§ 26 og 27 (fribruksforskriften). Norge har i RSC (Radio Spectrum Committee) indikert at det ikke er identifisert behov for å notisere noen høyere minimum flyhøyde for anvendelse av MCA-tjenester i luftrommet over Norge. Post- og teletilsynet er på norsk side nasjonalt kontaktpunkt for registeret over MCA-tjenester.

Sakkyndige instansers merknader:

Kommisjonsvedtaket har vært vurdert av Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornøyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirke departementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne-

og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabelt.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel I Innlandstransport

32008 R 1100 Europaparlament og rådsforordning (EF) nr. 1100/2008 av 22. oktober 2008 om avskaffelse av kontroll ved medlemsstatenes grenser i forbindelse med transport på veg og innlands vannvei. (vedlegg XIII kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1100/2008/EF av 22. oktober 2008 er en kodifisering av rådsforordning (EF) nr. 4060/89 av 21. desember 1989 med endringer. Basisrettsakten rådsforordning 4060/89/EØF var blitt endret en rekke ganger og for å få en bedre klarhet i regelverket er gjeldende rett nå sammenholdt i en ny forordning.

Formålet med forordningen er å sikre fri flyt av tjenester på transportområdet og fremme en god trafikkavvikling ved å avskaffe kontroll ved medlemsstatenes grenser i forbindelse med transport på veg og innlands vannvei.

I forhold til eksisterende fellesskapsrett og nasjonal lovgivning på området jf. vedlegg I, kan medlemsstatene utføre kontroll, inspeksjoner, tilsyn mm med henblikk på å undersøke om kjøretøy og sjåfør oppfyller bestemmelsene om tekniske forskrifter, tillatelser og annen dokumentasjon. Disse formene for kontroll, tilsyn og inspeksjoner er fastsatt og begrunnet i konkurransehensyn og hensynet til trafikksikkerhet. Slike kontroller kan medlemsstatene utføre overalt på sitt territorium på en ikke-diskriminerende måte som en del av medlemsstatens normale kontrollrutine.

Det følger av artikkel 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1100/2008 at kontroll som er nevnt i vedlegg I derimot ikke kan foretas som en grensekontroll. Kontroll skal utføres som nevnt ovenfor.

Merknader

Norge har implementert basisrettsakten (rådsforordning 4060/89/EØF) med endringer i forskrift av 11. august 1995 nr. 716 om gjennomføring av fellesregler om innenlands transport i EØS-avtalen. Forskriften er hjemlet i lov 26. mai 1995 nr. 25 om gjennomføring av fellesregler om innenlands transport i EØS-avtalen.

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1100/2008 må gjennomføres i nasjonal rett ved forskriftsendring. Det er ikke nødvendig med en høring av forskriftsendringen da rettsakten kun er en kodifisering av gjeldende rett og ikke medfører realitetsendringer.

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1100/2008 jf. artikkel 5 og vedlegg III, opphever basisrettsakten rådsforordning 4060/89/EØF og rådsforordning 3356/91/EØF.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabelt.

Kapittel III Transport med jernbane

32008 D 0284 Kommisjonsvedtak 2008/284/EF av 6. mars 2008 om en teknisk spesifisering for samtrafikkvegne med hensyn til delsystemet "energi" i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2008/284/EF fastsetter felleseuropeiske regler for delsystemet energi i det transeuropeiske høyhastighets jernbanesystem (heretter omtalt som TSI-en).

Kommisjonsvedtaket gjelder bare for høyhastighetsbaner. Kommisjonsvedtaket er hjemlet i direktiv 96/0048/EF om samtrafikkvegne i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog. Kommisjonsvedtak 2002/733/EF etablerte den første TSI-en på området.

Formålet med TSI-en er å videreutvikle og definere et helhetlig sett av tiltak for på en effektiv måte å oppnå en optimalt ordning i forhold til delsystemet energi på det transeuropeiske jernbanesystemet for høyhastighetstog. TSI-en skal tillate fremføring av tog i samsvar med direktiv 96/48/EF (høyhastighetsjernbanenettet). Kommisjonsvedtak 2008/284/EF gjør endringer i kommisjonsvedtak 2002/733/EF på bakgrunn av erfaringer fra implementeringen samt teknisk progresjon på området. TSI-en inneholder harmoniserte krav.

TSI-en stiller krav til delsystemet energi på det transeuropeiske høyhastighetsjernbanenettet. Kravene i TSI-en gjelder ved bygging av ny infrastruktur, samt ved fornyelse og oppgradering av eksisterende infrastruktur på visse betingelser. TSI-en stiller som hovedregel ikke krav til at det skal benyttes en bestemt teknologi eller bestemte tekniske løsninger med unntak av i de tilfellene der dette er nødvendig for å fremme interoperabilitet. Kommisjonsvedtaket består av preambelen og 9 artikler som regulerer gjennomføringen av TSI-en. Selve TSI-en er gitt som et vedlegg til kommisjonsvedtaket.

Kommisjonsvedtaket:

Artikkel 1 slår fast hjemmelsgrunnlaget for TSI-en. I artikkel 2 redegjøres det for TSI-ens anvendelsesområde. Artikkel 3 omhandler «open points», dvs. områder som er omfattet av TSI-ens virkeområde, men hvor TSI-en ikke fastsetter bestemte krav og hvor nasjonale regler fortsatt gjelder. Videre redegjøres det for at medlemslandene innen 6 mnd. etter notifikasjon skal oversende Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene en liste over eksisterende tekniske regler som skal benyttes når det gis tillatelse til ibruktaking av de delsystemer som er omfattet av TSI-en. De enkelte medlemslandene skal tilsvarende gi opplysninger om hvilke prosedyrer som vil bli benyttet ved samsvarsvurdering og verifisering ved bruk av ovennevnte regler (nasjonale regler). Medlemslandene skal opplyse om hvilke organer som er utpekt til å gjennomføre prosedyrene for samsvarsvurdering og verifisering. Artikkel 4 omhandler prosedyrer i forhold til «specific cases». I artikkel 5 beskrives mulighetene for overgangsperioder og artikkel 6 omhandler forholdet til vedtak 2002/733/EF. Artikkel 7 redegjør for hvilke avtaler og hvilke prosedyrer som gjelder ved oversendelse av avtaler til Kommisjonen. Artikkel 8 viser til at kommisjonsvedtaket gjelder fra 1. oktober 2008. Artikkel 9 slår fast at kommisjonsvedtaket gjelder for medlemsstatene.

TSI-en – vedlegget:

Kapittel 1 i avgrensner det geografiske og tekniske virkeområdet til TSI-en. Kapittel 2 inneholder sentrale definisjoner. Kapittel 3 gjengir de grunnleggende krav i interoperabilitetsdirektivet og gir henvisning til hvor de enkelte kravene er mer detaljert regulert i de senere kapitlene i TSI-en. Kapittel 4 inneholder detaljerte funksjonelle og tekniske krav til delsystemet energi og grensesnitt mot andre delsystemer. Dette kapitlet inneholder også drifts- og vedlikeholdsregler for det anvendelsesområdet som er angitt i kapittel 1.1 og 1.2. Kapittel 5 regulerer hvilke samtrafikkkomponenter og grensesnitt det må utarbeides europeiske spesifikasjoner for, herunder europeiske standarder (EN), som er nødvendig for å oppnå samtrafikkvegne i det transeuropeiske høyhastighetsjernbanesystemet. Kapittel 6 fastsetter hvilke prosedyrer som skal benyttes ved samsvarsverifisering og vurdering av bruksegnethet. Kapittel 7 angir rammer for implementeringen av TSI-en, herunder strategiske føringer. TSI-ens krav gjelder på det transeuropeiske høyhastighetsjernbanenettet. Av kapittel 7.4 fremgår særlige bestemmelser som er tillat i særlige tilfeller. De særlige bestemmelsene gjelder enten på permanent basis eller på midlertidig basis. Det er flere bilag til TSI-en som inneholder detaljerte krav på enkelte av de

områdene TSI-en regulerer. I bilag L finnes en liste over utestående punkter, det er identifisert 3 «open points».

Merknader

Gjeldende norsk regelverk:

Direktiv 96/48/EF med endringer ved direktiv 2004/50/EF og direktiv 2007/32/EF om samtrafikkveie i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog er implementert i forskrift 10. april 2006 nr. 410 om samtrafikkveien i det transeuropeiske jernbanesystemet for høyhastighetstog (høyhastighetsforskriften). Vedtak 2002/733/EF er implementert ved forskrift 2003-03-17 nr 342: Forskrift om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner (TSI) for samtrafikkveie for delsystemene vedlikehold, styringskontroll og signaler, infrastruktur, energi, drift og rullende materiell i det transeuropeiske jernbanesystemet for høyhastighetstog.

Endringer i norsk regelverk:

Det vil være behov for endring i forskrift 2003-03-17 nr 342: Forskrift om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner (TSI) for samtrafikkveie for delsystemene vedlikehold, styringskontroll og signaler, infrastruktur, energi, drift og rullende materiell i det transeuropeiske jernbanesystemet for høyhastighetstog § 1 pkt 4. Man må her ta høyde for de overgangsregler som TSI-ens art 6 beskriver.

Norge har pt. ikke høyhastighets jernbane og de tekniske vedleggene til vedtakene har ikke noen relevans for Norge, og vil derfor ikke bli oversatt til norsk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 L 0058 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/58/EF av 23. oktober 2007 om endring av direktiv 91/440/EØF om utviklingen av Fellesskapets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om fordeling av infrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av jernbaneinfrastruktur (liberalisering av internasjonal persontransport, inkludert kabotasje) (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Hovedformålet med direktivet er å åpne markedet for internasjonal personbefordring med jernbane i fellesskapsområdet/EØS fra 1. januar 2010, herunder rett til å stoppe for å sette av og ta opp passasjerer underveis. Jernbaneforetak som skal utføre internasjonal passasjertransport må ha lisens fra det land selskapet er etablert i og har fått utstedt sikkerhetssertifikat fra de landene der transporten utføres.

Endring av direktiv 91/440:

Internasjonal persontransport defineres som persontransport der et tog krysser minst én grense til en medlemsstat, og hvor hovedformålet er passasjertransport mellom stasjoner i forskjellige medlemsstater; togstammer kan kobles sammen og/eller deles, og de ulike seksjonene kan ha forskjellig avgangs- og bestemmelsessted, forutsatt at alle vognene krysser minst én grense.

Jernbaneforetak skal innen 1.1.2010 gis rett til infrastrukturen i alle medlemsstater med det formål å drive internasjonal passasjertransport. Det gis også rett til å ta med passasjerer fra enhver stasjon lokalisert på den internasjonale ruten og sette dem av på en annen, inkludert stasjoner som er lokalisert i den samme medlemsstat. Hovedformålet må imidlertid være å transportere passasjerer mellom stasjoner lokalisert i ulike medlemsstater. Innføring av internasjonale ruter med stopp underveis skal ikke benyttes for å åpne markedet for innenriks persontransport, men bør utelukkende sikte på stopp som støtter den internasjonale ruten. Hvorvidt dette er tilfellet i den enkelte sak, skal avgjøres av det relevante reguleringsorgan som er

opprettet i henhold til direktiv 2001/14/EF, etter anmodning fra relevante kompetente myndigheter og/eller berørte jernbaneforetak.

Medlemsstatene kan begrense den fastsatte retten til å ta opp og sette av passasjerer i en og samme medlemsstat på strekninger som er omfattet av en eller flere kontrakter om offentlig tjeneste. En slik begrensning kan ikke innskrenke retten til at ta med passasjerer fra én hvilken som helst stasjon som ligger langs en internasjonal rute eller å sette dem av ved en annen stasjon, herunder på strekningen mellom to stasjoner i en og samme medlemsstat, med unntak av de tilfeller hvor utøvelsen av denne rett ville kunne skade den økonomiske likevekt i en kontrakt om offentlig tjeneste. Hvorvidt den økonomiske likevekten vil kunne skades avgjøres av det relevante reguleringsorgan som er opprettet i henhold til direktiv 2001/14/EF i henhold til forhåndsdefinerte kriterier og en økonomisk analyse.

Medlemsstatene kan gi kompetente myndigheter med ansvaret for kjøp av passasjertransport med jernbane adgang til å pålegge en avgift på jernbaneforetak som utfører passasjertransport. Dersom en slik avgift innføres skal alle jernbaneforetak som driver persontransport på strekningen ilegges den samme avgiften. Formålet med avgiften er å kompensere myndigheten for forpliktelsen fastsatt i offentlig kjøpskontrakter tildelt i overensstemmelse med fellesskapsretten.

Endringer i 2001/14/EF:

Jernbaneforetak som ønsker å utføre internasjonal persontransport, og som vil søke om infrastrukturkapasitet til dette formål, skal underrette de relevante infrastrukturforvaltere og reguleringsorgan om dette. Reguleringsorganet skal underrette andre berørte myndigheter og jernbaneforetak som har kontrakt om offentlig tjeneste på den ruten den internasjonale persontransporten omfatter, for å kunne vurdere formålet med den internasjonale ruten.

Rammeavtaler skal i utgangspunktet kunne inngås for en periode på 5 år og kan forlenges med perioder som svarer til deres opprinnelige løpetid. I særlige tilfeller med investeringer i infrastruktur til særlige formål som krever store langsiktige investeringer, kan det inngås rammeavtaler på 15 år. Rammeavtaler med en varighet over 15 år vil bare være mulig i unntakstilfeller. Reguleringsorganet skal være ansvarlig for å gi tillatelse til at slike rammeavtaler kan tre i kraft.

Det stilles også et nytt krav til reguleringsorganet i artikkel 30 pkt. 1 i forhold til uavhengighet, reguleringsorganet må i tillegg være funksjonelt uavhengig av enhver kompetent myndighet som er involvert i tildeling av offentlig tjenestekontrakter.

Merknader

Jernbaneloven av 11.6.1993 nr. 100 § 8 fastsetter at Kongen (delegert til Samferdselsdepartementet, jf. Kgl. res. 22.11.1996 nr. 1076) kan bestemme at den som har tillatelse til å drive trafikkvirksomhet, kan få tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet, herunder gi nærmere bestemmelser om omfanget og vilkårene for slik tillatelse. En liberalisering av internasjonal persontransport medfører ikke behov for lovendring, men vil kreve endringer i forskrifter som fastsettes av Samferdselsdepartementet, herunder lisensforskriften og fordelingsforskriften.

Reguleringsorganet i henhold til artikkel 30 i direktiv 2001/14/EF er i Norge lagt til Statens jernbanetilsyn. Statens jernbanetilsyn skal tillegges oppgavene som nevnt ovenfor. Direktivet antas ikke å ha store konsekvenser. Dette skyldes at det allerede er adgang til å drive internasjonal jernbanetransport over grensen gjennom å danne en internasjonal sammenslutning. Virkningene er avhengig av om og i hvor stor grad jernbaneforetak vil anse det som økonomisk interessant å opprette et grensekryssende tilbud mellom Norge og Sverige. Ved at begrensingsretten i direktivet kan benyttes, reduseres trolig virkningene ytterligere..Det er ikke behov for tilpasningstekst.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32008 R 0875 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 875/2008 av 8. september 2008 om oppheving av forordning (EF) nr. 1962/2006 (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen har som eneste formål å oppheve forordning (EF) nr. 1962/2006. Sistnevnte forordning inneholdt sikkerhetstiltak direkte rettet mot bulgarsk luftfart som følge av at sikkerhetsnivået i dette markedet ikke tilfredstilte kravene i fellesskapslovgivningen. Grunnlaget for tiltakene var artikkel 37 i traktaten om Bulgarias tiltrødelse til Den europeiske union. Sikkerhetsmanglene gjorde at bulgarske luftfartsmyndigheter og Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA) gikk sammen om å utarbeide en plan for å utbedre manglene. I fortalen til forordning (EF) nr. 875/2008 konstaterer Kommisjonen at Bulgaria nå fullt ut etterlever fellesskapslovgivningen om luftfart, og at forordning 1962/2006 derfor kan oppheves. Dette gjøres så i den eneste operative bestemmelsen i forordning 875/2008.

Merknader

Forordning 1962/2006 er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning 875/2008 vil bli gjennomført ved forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.